

הידברות

עונג שבת

www.hidabroot.org
תפוצה: 293,000 עותקים

פרשת בשלה | גיליון 638 | ט"ז בשבט תשפ"ד

לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

להפצת העלון: 073-222-1388

לא לאדישות!

מוסר ההשכל שיש ללמוד מהמלכוד אליו הגיעו ישראל בים סוף

מורנו הג"ר זמיר כהן שליט"א

רגיעה האימה של בני ישראל היוצאים ממצרים, כאשר הים לפניהם והצבא המצרי רודף אחריהם, מתואר בתורה במילים הבאות: "וּפְרַעַה הַקְּרִיב. וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסְעֵ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה' (שמות יד, י). המילים "וּפְרַעַה הַקְּרִיב" דורשות הסברה, וכי את מי הוא הקריב? הלא הוא התקרב בעצמו, והיה צריך לומר "ופרעה התקרב"?

אולם רמזה בזה התורה מה היתה מטרת ה' יתברך בכך שלא הרג את הצבא המצרי האכזר עוד בעודו במצרים. שהרי היה בידו להטביעם בנהר הנילוס שבמצרים, בתמורה על הטבעת ילדי ישראל, ומדוע המתין להביאם לים סוף ולהטביעם בזה משום שדרכם של בני אדם, שכאשר נמצאים בצרה ומצוקה - מתקרבים מיד לה' ומתפללים אליו מעומק הלב שיושיעם. אבל כאשר תפילתם מתקבלת ונחלצים מהצרה, עלולים לחזור לסורם ולהתרחק מה', עד שנאלץ להכותם מכה נוספת כדי לעוררם להתבונן בתכלית חייהם בעולם, ולקרובם שוב אליו. אף כאן רצה הקב"ה שהעם היוצא ממצרים לא יכנס לאדישות לאחר יציאתו מהצרה, וירד מהמדרגה הרוחנית הגבוהה בקרבת ה' שזכו לה בעת יציאת מצרים, ולפיכך שלח את פרעה לרדוף אחריהם. ואכן, מיד: "וַיִּירָאוּ מְאֹד, וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה'!".

וכאשר תלו תקוותם בה', וידעו כי אין עוד מלבדו, ואין בידו מעצור מלהושיעם, מיד נאמר (פרק יד, ט): "וַיִּסַּע מֶלֶאךָ הָאֱלֹהִים הַהַלֵּךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ אַחֲרֵיהֶם, וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מִאֲחֲרֵיהֶם". לפי פשט הדברים, המלאך ועמוד הענן עבר לאחוריהם כדי להגן עליהם מהצבא המצרי. אולם מבאר הרב לוי יצחק מברדיצ'ב, כי בעומקם של דברים רומזת כאן התורה למדרגה הרוחנית הגבוהה שזכו לה בני ישראל באותה שעה, דווקא משום צרתם. כל אדם בא לעולם כשהוא נחות

ממדרגת מלאך. אולם בעוד המלאך נשאר תמיד במדרגה שבה הוא נברא, ביד האדם להתעלות למדרגה גבוהה ממלאך, אם בוחר ללכת בדרך תורת ה'. וכאן, כאשר מיד לאחר הבהלה הראשונית התעודדו והתחזקו מדברי משה רבנו אליהם, והאמינו בה' שיושיעם, התעלו ישראל למדרגת דבקות בה' הגבוהה אף יותר מזו של המלאכים! ורמזה על כך התורה במילים: "וַיִּסַּע מֶלֶאךָ הָאֱלֹהִים הַהַלֵּךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ אַחֲרֵיהֶם, וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מִאֲחֲרֵיהֶם". עד עכשיו הוא היה לפניהם, אבל כעת הם לפניו.

ומכאן מוסר ההשכל כפול ומשולש לכל אדם הנמצא במצוקה, לומר לעצמו: "בכוחה של צרה זו לרומם אותי למדרגה רוחנית גבוהה ועצומה, ולכן היא נועדה". ומיד יחזק עצמו באמונה ובטחון ובתורה ובמצוות, ויהיה רגוע בנפשו בעשותו את ההשתדלות הנדרשת גם בגשמיות. ומתוך כך יזכה לישועה, שהרי לאחר שהמטרה הושגה, אין צורך בצרה עצמה, וכפי שזכו

ישראל בקריעת ים סוף. שהרי אילו היינו נביאים המסוגלים לקלוט ולשמע את דבר ה', היה הקב"ה מדבר עמנו במילים, כפי שדיבר עם נביאי ישראל. אולם מאחר שלפי מדרגת חומריותנו אין בידינו לקלוט את הדיבור האלוהי, מדבר הקב"ה עמנו מתוך המציאות היום יומית. ואם אין האדם מבין את הרמזים הראשוניים, נאלץ הקב"ה לעבות את הרמזים, עד שהאדם מבין ומשנה את מעשיו לטובה, ככתוב (ויקרא כו, כז) וְאִם בְּזָאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקִרְיָ (כלומר, שתאמרו 'רק במקרה קרה לי אירוע זה'), וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּתַחֲמֵת קִרְיָ. אבל המזדרז לערוך חשבון נפש ומתקן מיד את מעשיו, אינו צריך לכך. ונמצא אדם זה זוכה לרוגע ולשלמות נפש בעת צרתו בהבינו כי לטובתו קרה הדבר ובידו לתקן, וגם זוכה להיחלץ מצרתו אם תיקן דרכיו במועד, וגם - להתעלות מעל למדרגת מלאך. שבת שלום.

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

האם מותר להתפלל על אדם, שיפסיק לעשן?

כל דבר שלילי שמתפללים עליו שייפסק הוא דרך טובה, אולם אין לסמוך רק על התפילה, אלא יש לעשות השתדלות בדיבורים משכנעים.

האם מותר לחמם מאכל כרוה בטוסטר לחיצה חלבי, ולאחר מכן לאכול אותו עם מאכל בשרי?

הטוסטר הלחיץ יש בו ממשות ושייריים של הגבינה, וגם אם הוא נראה נקי, השומן שמתפשט בו אינו ניתן להסרה. לכן חימום דבר מה פרווה הופך אותו להיות בחזקת חלבי, ואין היתר לאכול את המאכל עם בשר, ורק לאחר אכילת הפרווה (לשעבר), אוכלים את המאכל הבשרי.

2 הקשבה נכונה הרב יצחק פנר

3 תעלת הגנייה הרב יצחק בצרי

4 אכילה והלכה יובל גולדן

6 מהדוד לויטור עזה מיכל אריאלי

11 33 שנים אחרי דודו כהן

15 לא ספוס. גבורה מורן קורס

זמן כניסת יציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
18:25	17:46	16:32	ירושלים
18:22	17:47	16:48	תל אביב
18:22	17:45	16:39	חיפה
18:25	17:48	16:50	ב. שבע

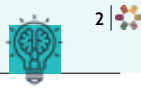
כעשיו זו ההזדמנות שולכם בכחות משקל בחודש לעלון אחד להיות חלק ממעצמה של מפיצים ולקבל את העלון הראשון בלי לחפש אותו

חודש ראשון חנים

אינסוף זכויות רפחות משקל

להצטרפות למשפחת המפיצים 073.222.1.388

מנותן למצטרפים מני לקמפוס היהודי/עולם הילדים הקמפוס היהודי

אלקיך בשמחה ובטוב לבב" (דברים כ"ח, מ"ז)... וכפי גודל שמחתו באמת ובטוב לבב הפנימי, כך יזכה לקבל אור עליון... ועניין זה נוהג בקיום כל המצוות כולם".

2. מידת העצבות סוגרת שערי חוכמה ומונעת השגות רוחניות. רבי חיים ויטאל זצ"ל כותב בספרו "שער רוח הקודש": "מדת העצבות היא מדה מגונה מאוד, ובפרט הרוצה להשיג חכמה ורוח הקודש, ואין דבר גורם מניעת ההשגה, אפילו אם יהיה ראוי אליה". וכן כתב ה"פלא יועץ" (ערך "כלילת יופי"): "גילה הרב האר"י ז"ל שכל מה שהשיג שנפתחו לו שערי החכמה ורוח הקודש היה על ידי שהיה שמח בעשיית כל מצוה שמחה גדולה עד אין תכלית, כי כן ראוי לשמוח מכל זהב ומפז רב".

3. העושה מצווה בשמחה זוכה לשכר גדול פי 1,000. בספר "ראשית חכמה" (שער האהבה), שנכתב על ידי רבי אליהו די וידאש זצ"ל, מגדולי מקובלי צפת, נאמר: "ישים כל אדם שמחתו על התורה, ובעת שיעשה המצוות ישמח בלבו על שזכה להיות עבד למלך העליון... וכל העושה מצווה בשמחה יש לו שכר אלף ידות יותר (= פי אלף יותר) ממי שהמצוות עליו למשא".

4. יש שכר על קיום המצווה ויש שכר על השמחה שבקיום המצווה. רבנו בחיי מביא על הפסוק "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה" (דברים כ"ח, מ"ז) כי חייב האדם על השמחה בהתעסקו במצוות, והשמחה במעשה המצווה - מצוה בפני עצמה, מלבד השכר שיש לו על המצווה, יש לו שכר על השמחה".

המשך בשבוע הבא, בעו"ה

לקיים מצוות - למה זה לא מספיק? (א')

האם זה מספיק לקיים מצוות, או שישנו מרכיב סודי שחייבים להוסיף? מהו המרכיב הקטן שעושה את כל ההבדל בעבודת השם שלנו?

את הברכות המובטחות עבורן. שורש הדבר טמון בקיומן של המצוות ללא שמחה בעשייתן, וזהו הגורם למניעת השפע לרדת עליהם. והנה לשונו: "הרי מצינו בדברי רבותינו ז"ל שאמרו (מסכת קידושין, דף ט) 'כל העושה מצווה אחת מיטיבים לו ומאריכים לו ימיו...' השורש שהכול נשען עליו הוא שבעשיית המצווה אל יחשוב שהיא עליו כמשה וממהר להסירם מעליו... ויהיה שמח בעשותו אותה המצווה בשמחה שאין לה קץ מלב ומנפש ובחשק גדול כאילו ממש בפועל נותנים לו אלף אלפים דינרי זהב אם יעשה אותה מצווה. וזה סוד הפסוק 'תחת אשר לא עבדת את ה' "

האם קיים הבדל מהותי בין קיום מצווה בלא שמחה לבין קיומה בשמחה? מה עלול להיגרע מאתנו כאשר המצוות נעשות מתוך טורח, ולמה זוכים כאשר עבודת השם נעשית מתוך שמחה? אספנו עבורכם את התשובות המפתיעות והחשובות, שמסבירות אחת ולתמיד: למה חשוב כל כך לעבוד את ה' בשמחה?

1. **השמחה בקיום המצוות היא המורידה את האור והשפע הגדול על האדם.** רבי חיים ויטאל זצ"ל, תלמידו המובהק של האר"י הקדוש, מסביר בהקדמה לספרו "שער המצוות" כי לעיתים רואים אנו אנשים שמקיימים מצוות ולא זוכים לקבל

זה אפשרי הרב יצחק פנגר

אתה פוגע ברגשותי? כשאני מבקש להקשיב לי ואתה חושב שעליך לפתור את בעייתך - אתה מאכזב אותי.

הקשב: כל שביקשתידך הוא להקשיב. לא לפעול, לא לדבר. רק לשמוע בלי להגיב. אני יכול לדאוג לעצמי. אינני חסר ישע. אולי חסר ניסיון והססני, אך לא חסר אונים. כשאתה עושה למעני משהו שיכולתי לעשות בעצמי, אתה מגביר את חששותי ומצית את מבוכתי. אולם כשאתה מקבל כעובדה פשוטה שאני מרגיש את שאני מרגיש, אז אינני צריך לשכנע אותך, ואני מתפנה להבין את המתרחש בתוכי. אז צעות מאליהן התשובות, ברורות ונהירות, ואיני זקוק כלל לעצות. כי אני, אני. גם רגשות לא הגיוניים הופכים למשמעותיים כשמבינים את שהם טומנים, את המקור שממנו הם נובעים. לכן, אנא, רק הקשב. אם תרצה לדבר - בקש, חכה לתורך, ואזי גם אני אקשיב לך". ונסיים עם תפילה לבורא שיזכה אותנו ללב שומע: "וְנִתְּן לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ לְשַׁפֵּט אֶת עַמְּךָ לְהִבִּין בֵּין טוֹב לְרָע" (מלכים א' פרק ג').

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "זה אפשרי".
לרכישה היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

הקשבה נכונה

שלושה דברים חשובים שכדאי שתשימו לב אליהם, כשמישהו מדבר איתכם

היטב, ואם לא - סימן שכנראה שיש מקום לשיפור.

ההקשבה מרפאה מעצם ההקשבה

פסיכולוג אמריקאי בשם קארל רוג'רס כתב משהו יפה על הקשבה.

"כשאני מבקש להקשיב לי ואתה מתחיל לייגע לי - לא את שביקשתידך עשית. כשאני מבקש ממך להקשיב ואתה מנסה להשיב - איך אני צריך להרגיש? ומדוע

א. האם מלוא תשומת הלב מופנית אלי? בזמן שאני מדבר, האם אני מרגיש שאתה איתי? ש"כולך אוזן"? או שאתה מסתכל בטלפון, שומע משהו ברקע, מעלעל בעיתון או בספר?

ב. האם אתה מבין אותי? מתוך השאלות שתשאל, ומתוך ההערות שלך, הדובר מרגיש אם אתה יורד לסוף דעתו או שאתה בכלל לא קולט.

ג. האם הוא בעדי או לא? חשוב לנו שהמקשיב (בן הזוג, לדוגמה) יהיה לטובתנו.

ייתכן שאני לא תמיד מסכים עם הזולת. יכול להיות שלזולת יש השקפת עולם שונה לגמרי ממני, אבל מה שחשוב זה להיכנס לנעלים סקרניות. "מעניין אותי, איך אתה בונה את הדברים?". הבה ננסה לראות את העולם מזווית הראייה של הזולת. "לא עלה בדעתי שאפשר לראות את הדברים כך". אני יכול גם להתווכח לאחר מכן, אבל בזמן שאני מקשיב - אני בעד לראות את העולם דרך העיניים שלך. ההקשבה הזו מרפאת, מחברת בין אנשים. זוהי הקשבה שיוצרת תובנות יצירתיות להמשך עבודה משותפת, שמאחוריה כוונה להיטיב עם הזולת.

איך תדע אם אתה מקשיב היטב? האם בן השיח שלך אוהב לדבר איתך? אם כן, סימן שאתה מקשיב

העלון מופץ השבוע ב-293,000 עותקים, בזכות אלפי יהודים שאנפת להם! אנפת גם לך מיכילי הרבים? חייגי! 073-2221388 ותקבלי/י 50 עלונים להפצה מדי שבוע

הידברות | עורכת משנה | עורך | דודו כהן | שולי שמואלי
עריכה גרפית | שני מויאל
הפצה ולוגיסטיקה | מליה זכריה, אסתר שמיר

באה שבת - באה מנוחה
בואו נשמור כולנו יחד, באחדות נפלאה את השבת הקרובה למען החיילים החטופים והנעדרים.

ניתן להקדיש את שמירת שבת ולהעביר שם לתפילה

לאחר שראו ישראל את הנס בעיניהם שניצלו מן המצרים, ואויביהם מוטלים לפנייהם גפרים מתים, הודו לה' יתברך על ההצלה, ואמרו את ההודאה בדרך שירה. ומפני אותה השירה נקראת שבת זו "שבת שירה".

מעלת הניגון גדולה היא, וכבר בזמן בית המקדש היו הלויים ממונים על עבודת השירה, הן בפה והן בכלי נגינה שונים, והיו למדים אומנות זו לפחות חמש שנים, ולא החלו בעבודה זו אלא מגיל שלושים ומעלה (כסף משנה), ובימי דוד המלך היו כארבעים אלף לויים מגיל שלושים ומעלה, ולא נמצאו מהם אלא רפ"ח לויים יודעי שירה, כי היו צריכים לדעת את העבודה הזו לפרטיה ודקדוקיה. והיו זמנים ששרו עם חצוצרות וכלי נגינה שונים - ארבעת אלפים לויים יחד! (ספר שלטי גיבורים לרבי אברהם הרופא מחכמי איטליה, ע"פ פסוקי ה"ד).

אמנם יחד עם השירה וכלי הנגינה, היו כוונות וייחודים נוראים בהם התעסקו הלויים בעודם עוסקים במעשה הנגינה (תיקוני זוהר; סידור האר"י). ואמר הגאון מווילנא שמשך רבנו, כשירד מהר סיני, הביאו עמו כמה ניגונים, ומהם יצאו נגינות רבות שהורכבו מאותם הניגונים. עוד אמר הגאון, שרוב טעמי תורה, וסודות שירי הלויים, וסודות תיקוני זוהר, אי אפשר לדעת בלעדי השירה!

מעלת הנגינה

גודל מעלת השירה והנגינה, ומדוע נרדמים התינוקות לצלילי מנגינה ערבה

מפני מה התינוקות נרדמים לקול הניגון?

הנגינה ישנה אף בעולמות העליונים, כמובן במושגים של רוחניות. רבי שלמה אלקבץ, בעל הפיוט "לכה דודי" שמושר בכל בתי הכנסיות בכל ערב שבת, בספרו "מנות הלוי" מגלה, שהטעם שהניגון והמוזיקה ערבים כל כך לנפש האדם, הוא מפני שהנפש היתה מורגלת לשמוע את הנגינה עוד בהיותה במרום. ויש אנשים שתערב להם השירה עד שתקפוז עליהם השינה, כי הנפש תתבודד לשמוע אל הרינה, ולא תנהיג את הגוף אלא תניחנו לפגר מת. ומפני כך התינוקות נרדמים לקול צלילים ערבים, וערבה שנתם, כי קול הצלצול והנועם קבוע חזק בנפשם, מאחר שלא עבר זמן מרובה מיום היפרדם ממנו.

למתק מידת הדין לרחמים

עוד בכוח השירה, למתק את מידת הגבורה ולהופכה לחסד ולרחמים, ומפני כך נתקנה שירת הלויים בבית המקדש, כפי שכתב בעל "סידורו של שבת". ואכן, סגולה להיחלץ מן הצרה - להיות בשמחה ולשיר לפני ה' יתברך. וסיפר הגאון המקובל רבי אברהם מונסה זצ"ל, שבתקופת פרעות תרצ"ו עשו בישיבת "פורת יוסף" כמה תפילות וסגולות לבקש רחמים. באחד הימים אמר המקובל רבי אליהו עבוד זצ"ל, אחד מן המכוונים בישיבת "פורת יוסף", שיש סגולה להעביר את מידת הדין, לעשות שמחת תורה. והיה דבר זה לפלא בעיני כולם, הרי כולנו יושבים ודואגים, והיאך אפשר לשמוח?!

אך כיוון שיצא הדבר מפי הצדיק - עשו כן, וכל הציבור נכנסו לבית הכנסת ופתחו את ההיכל, והוציאו את הספרים כמו ביום שמחת תורה. כמובן שההקפה הראשונה הייתה כמעט בבכיות, אבל לאט לאט התלהטו הרוחות והקיפו את שבע ההקפות בשמחה, ומאז בטלה הגזירה והייתה הרווחה.

מתוך ספר "שיח יצחק", לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי
היכנסו להידברות שופט או חייגו: 073-222-1250

לחם מבושל, ברכות התורה וציצית

מה מברכים על לחם שנאפה באדים, והאם דגל ישראל חייב בציצית?

לחם שאופים אותו באדים - מניחים בצק על גבי רשת שמתחתיה סיר מלא מים רותחים וכך הבצק נאפה, מה ברכתו של לחם זה? ואם אכלתי כמות מרובה, האם יש לברך על זה המוציא וברכת המזון?

מברכים עליו בורא מיני מזונות כדן לחם מבושל. ואף אם אכל כמות מרובה מעל 216 גרם, עדיין ברכתו מזונות ועל המחיה, כמו שמברכים על סופגניה או על פסטה מבושלת וכדומה (שולחן ערוך אורח חיים סימן קס"ח סעיף י"ג). ואף אפיה באדים נחשבת לבישול ולא לאפיה, כמו כל דבר שנאפה באידוי (על פי הגר"א, יורה דעה סימן צ"ב סעיף קטן ט"ל, וכל הפוסקים לגבי ברכת הקוגל והכובאנה שיש לברך מזונות, והוא הדין כאן).

חזרתי בערב מהעבודה עייף, נשכתי על הספה ונרדמתי לזמן מועט מאוד (פחות מחצי שעה) האם צריך לברך ברכת התורה כשקמתי מהשינה?

כאשר הלך לישון בפישוט ידיים ורגליים, דהיינו ששכב על מיטה או ספה, אף אם נרדם לזמן מועט מאוד (שיעור של הילוך מאה אמה שזה 54 שניות) צריך לברך שוב ברכת התורה. ולכן אם עדיין לא התפלל ערבית, יכול להתפלל ערבית ולכוון בברכת "אהבת עולם" לצאת ידי חובת ברכת התורה. ואם כבר התפלל ערבית, צריך לברך ברכת התורה (ש"ת יביע אומר חלק ח' אורח חיים סימן ה').

ואם חזר לישון בלילה על מיטתו - צריך לשוב ולברך בבוקר, ואינו יוצא במה שבירך בלילה (הלכה ברורה סימן מ"ז אות כ"ד).

בזמן האחרון הרבה אנשים שמתכנסים בהפגנות וכדומה מתעטפים בדגל ישראל. האם חייבים להטיל ציצית בדגל שמתעטפים בו כעת?

הדגל פטור מציצית, וכמה טעמים בדבר: א) כיוון שאין מתעטפים בו כטלית, שתי כנפות מלפניו ושתי כנפות מאחוריו, אלא ארבע הכנפות נמצאות מקדימה, ובמקרה כזה דעת הרמ"א שפטור מציצית (שולחן ערוך אורח חיים סימן י' סעיף י"ב). ב) כיוון שאינו עשוי להיות בגד, אלא מתעטפים בו בדרך עראי (בית יוסף סימן י'). ג) כיוון שלא מתעטפים בו ממש, אלא רק "בדרך העלאה בעלמא" כלומר שאין לו שום כוונה להשתמש בזה כמלבוש כלל (משנה ברורה סימן י"ח סעיף קטן ח').

אמי תחי' היתה נשואה לכהן, ונולדו להם שני בנים. הכהן נפטר, ואמי נישאה לאבי, שהוא לוי, ונולדתי אני. נמצא שאני לוי, ואחי כהן. כעת אני מתחתן, ובעזרת ה' בשבת חתן מתכוון לעלות עליית לוי. האם אוכל לכבד את אחי הגדול בעליית כהן, או שיש איסור ששני אחים לא יעלו בזה אחר זה? מבואר בשולחן ערוך (סימן קמ"א סעיף ד') שאין מניחים לשני אחים או אב ובנו שיעלו זה אחר זה בקריאת התורה, משום עין הרע. ורק אם עלה, לא מורידים אותו. ושם במשנה ברורה (סעיף קטן י"ט) כתב שאין הבדל אם האחים מן האב או מן האם, שבשני המקרים אין מעלים שני אחים בזה אחרי זה. ומכל מקום, בשער הציון (שם סעיף קטן י"ט) כתב שבמקום שיש צורך בדבר, אפשר להעלות שני אחים מן האם בזה אחר זה, ולכן במקרה שיש שבת חתן וצריך לכבד הרבה אנשים לעליה לתורה, אפשר לומר שנחשב למקום צורך, ומותר להעלות את אחיו הכהן ולעלות אחריו בעליית לוי.

עם ישראל זקוק לשמירה והגנה
הקבלה הטובה שלך תכריע את הכף

שיעור תורה שבועי חזיון בצניעות הנחת תפילין תוספת שבת

קמפין
המעשים
הטובים

כאיש אחד
בלב אחד

הם נלחמים בחזית ומוסרים את נפשם
אנחנו נתחזק ונקבל קבלות טובות לשמירה
והגנה רוחנית למענם ולמען כלל ישראל

מסרו את הקבלה שלכם ואת השמות לתפילה
נורל משותף לכולנו! חייגו עכשיו < 073-2221230

המדריך המקוצר לשמירת כשרות (ב')

על מה צריך להקפיד במטבח וברכישת מוצרים? כל מה שאתם צריכים לדעת לתחילת הדרך בעולם הכשרות

בשבוע שעבר הסברנו את חשיבותה של הכשרות, והזכרנו את נושא כשרות הבשר. נמשיך לנושאי כשרות נוספים.

בשר וחלב: התורה אוסרת אכילת בשר וחלב יחד, וגם את עצם בישולם יחד. חז"ל אסרו אכילה של בשר וחלב באותה ארוחה, וכן אסרו את הכנתם באותם כלים. לכן במטבח כשר צריכות להיות שתי מערכות נפרדות של סירים, מחבתות, צלחות וסכו"ם - האחת למאכלים בשריים והשנייה לחלביים.

לאחר אכילת מאכלי בשר, נוהגים לחכות 6 שעות לפני שאוכלים מוצרי חלב, אבל לאחר אכילת מזון חלבי אפשר לאכול בשר בלי המתנה, ויש לרחוץ ידיים, לשתות מעט משה, ולאכול דבר פרווה מוצק (פרט לתמרים, ירקות, עליים, קמח דק, שהינם נדבקים לחניכיים), כדי לנקות את פיו משיירי מאכלי החלב לפני אכילת מאכל בשרי.

חלב ישראל: כלל יסודי בהלכות כשרות קובע: "היוצא מן הטמא - טמא, והיוצא מן הטהור - טהור" (מסכת בכורות). מכאן שמותר לצרוך חלב וביצים של חיות טהורות וכשרות בלבד. לכן החלב שכשר לשתייה הוא רק חלב שבא מבהמה כשרה. מצווה מדרבנן דורשת השגחה במהלך החליבה כדי להבטיח שהחלב אכן בא מבהמה כזאת. בעיה זו נפוצה פחות בארץ, שבה רוב משקי החלב מנוהלים על ידי יהודים ומפוקחים על ידי גופי הכשרות השונים. בחו"ל, שם רוב משקי החלב שייכים לנוכרים, הבעיה נפוצה יותר, ולכן יש להקפיד לצרוך אך ורק מוצרים שנחלבו על ידי יהודי או תחת השגחתו. ההשלכה המעשית בארץ נוגעת בעיקר למוצרי חלב שמגיעים מחו"ל, או למוצרים המכילים אבקות חלב שמגיעות מחו"ל. גופי הכשרות בחו"ל יציינו בפירוט "חלב ישראל" על אריזתם של מוצרים שהופקו מחלב שהשגחו על חליבתו. לעומת זאת, בארץ בדרך כלל יציינו "חלב נוכרי" או הערה דומה, על מוצרים המופקים מחלב מיובא.

דגים: סימני הטהרה בדגים הם: סנפיר וקשקשת. דגים כשרים הם, בין היתר: טונה, סלמון, קרפיון, אמנון, נסיכת הנילוס, מקרל ובקלה. לא אוכלים דג עם בשר, מפני שהדבר נחשב למאכל סכנה. בנוסף, הספרדים נזהרים שלא לערבב דג עם חלב משום חשש סכנה. אבל הנוהגים לאכול דגים בחמאה, רשאים להישאר במנהגם. למנהג האשכנזים מותר לאכול דגים יחד עם חלב.

מזונות נקיים מחרקים: התורה אוסרת לאכול שרצים כגון תולעים, חרקים ומעופפים למיניהם, וכך נכתב בספר "קיצור שולחן ערוך" (סימן מ'): "הרבה אזהרות הזהירה התורה בשרצים... ולכן צריך האדם לזהר במאוד מאוד שלא יכשל בהם". לפני השימוש במוצרים שקיים בהם חשש להימצאות חרקים, כגון: קמח, אורז וקטניות, יש לבדוק ולנפות אותם היטב, או לקנות מוצרים אלה בהכשר מהודר שעליו רשום "נקי מתולעים וחרקים". מאכלים שבהם יש סבירות גבוהה לחרקים, כגון: ירקות עליים (חסה, פטרוזיליה וכדומה), תות שדה, תירס, כרובית, ברוקולי, תאנים ופירות מיובשים, מחייבים בדיקה וניקוי מיוחד על פי כללי ההלכה, ואם לא נבדקו היטב - אסור לאוכלם. בימינו ניתן להשיג תוצרת חקלאית מיוחדת המסומנת "גידול / ייצור מיוחד למניעת תולעים וחרקים" ולנהוג לפי ההוראות שעל גבי האריזה.

גן החיות שבלב

איך מנהלים את כל החיות שבתוכנו, עם התכונות שלהן?

בשבוע שעבר כתבתי על חיות שונות שמלמדות אותנו לקחים חשובים בחינוך. התבוננות בכל חיה יכולה לשקף לנו כוחות נפש פנימיים, ואיך אנו מנהלים אותם.

לכולנו יש גם נפש אלוקית גבוהה ונשגבת, אבל גם נפש בהמית. אלו שתי מערכות הפעלה שונות. כמו שנאמר בפסוק: "יודע צדיק נפש בְּהֵמָתוֹ" (משלי י"ב, י). לכל נפש יש צרכים משלה, ותפקידנו ללמוד לסנכרן את המערכות, להצליח לגרום לסוס לשרת את הרוכב, ולכוחות הגוף להיות מנוע למטרות הרוחניות. אני זוכר שלמדתי פעם עם הרב אורי זוהר זצ"ל על הנפש הבהמית, והרב אמר לי שאצלו אין רק סוס, אלא יש גן-חיות שלם. אחר כך ראיתי שזה כתוב בעוד ספרים ("היום-יום", "כ"ג בסיון). ובאמת כך זה אצל כל אחד. יש לי ציפור קטנה בלב, ויש אצלי גם עוד כמה חיות. תפקידנו לתת לכל כוח את המידה שלו. צריך להיות עז כנמר, קל כנשר, רץ כצב, וגיבור כארי (כדברי המשנה במסכת אבות). צריך ללמוד מהחיות האלו את התכונה המרכזית שבהן, כדי שנדע לזהות אותה גם בנו, ולנתב אותה ליעדים הרוחניים הנכונים. "צדיקים - לבם ברשותם" (בר"ר ל"ד, י), ותפקידנו, שהמוח יהיה שליט על הלב (זוהר ח"ג רכ"ד), ושכוח הדעת ינהל ויצליח לרתום את כוחות הגוף למטרות הנכונות, בהרמוניה ובשלום פנימי.

מלבד החיות שמוזכרות במשנה במסכת אבות, ניסיתי לחשוב על עוד כמה כוחות נפש נוספים, שמיוצגים על ידי חיות שונות. יש בכל אחד מאיתנו תמהיל ייחודי משלו, אבל הנה רק כמה דוגמאות: יש בנו נמלה חרוצה ושקדנית. חסידה, שעושה חסד עם חברותיה. שועל ערמומי. חתול צנוע. יונה נאמנה. תרנגול, שמלא בינה להבחין בין יום ובין לילה. דג סלמון, שידוע לשחות נגד הזרם. כלב, שכולו לב, נאמן ולא שיפוטי. חמור עקשן ודבק במטרותיו. ברבור, שהופך מגוזל מכוער לעוף אצילי. זיקית, שידועת להשתנות בהתאם לסביבה, ועוד.

אם לא מנהלים נכון את גן החיות הפנימי, החיות משתוללות, ואז מתגלות תופעות כמו: סוס פרא. בת יענה שטומנת את ראשה בחול, או בקודש. קיפוד שדוקר. זאב בודד. טווס גאוותן. ינשוף או עטלף, שער כל הלילה. מדוזה ארסית. בואש מסריח. כריש תוקפן, בריון ודורסני. דוב שישן לו שנת חורף. שבלול שמשתבלל בתוך עצמו. נמלה שצר עולמה כעולם הנמלה. נחש שעפר לחמו, וכל הטעמים שבעולם הם כעפר עבורו. לטאה שזנבה נתלש ומפרכס, כאילו חי אבל לא באמת. חמור חומרי וחומרני. חתול אנוכי. צב עם שריון עבה מאוד, ומשולל חירות. זברה, שתמיד עם פיגמה. כלב, שישן שנת כלב, ומנסה תמיד רק לרצות. פיל, שפיתח עור של פיל. צבוע. עצלן.

תפקידנו בחיים לנהל את הכוחות האלו. כאשר יש טראומה, או מצב לחץ, יש חיות שיוצאות משליטה, כל אחד והחיה הדומיננטית שלו, וזה יוצר הרבה עוגמת נפש ומצבי סיכון. לא יעזור להילחם בחיות האלו מלחמה ישירה, אלא צריך להעיר את המנהל, את כוחות הניהול העצמי והאחריות. ואת זה אי אפשר לעשות בכוח. רק כאשר ילד מרגיש אהוב, מוגן ובטוח, אז הוא מקבל כוחות לנהל את גן החיות הפנימי שלו בהצלחה.

לרכישת ספרו החדש של הרב דן טיומקין ADHD כוחות העל של ילדי הקשב, הנכנס להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

ספר הזוהר ומגוון ספרי קודש עם פירוש 'מתוק מדבש'

זוהר גדול / קטן (23 חלקים) • זוהר מהדורות כיס (70 חלקים) • סט מחזוריים לימים הנוראים מגמרי הזוהר • אוצרות חיים • שער הגלגלים להא"ר הקדוש • שער הכוונות • כרך שבת (ג' חלקים) • תהילים • סידורים זמירות שבת • ספר האדרת • תיקוני הזוהר

לרכישה במחירי מבצע בהידברות שופס 073.222.1250 | shops.hidabroot.org

באורח נראה אור

מעמיקים בתורת הסוד

לקראת י"ד שבת הילולת הגה"צ המקובל רבי דניאל פריש בעל 'מתוק מדבש' זצוק"ל

20%

הנחה

מי שלא שומר על עצמו מחומרים מזיקים ותכנים שליליים, יגיע לידי התמכרויות שיגרמו לו לדיכאון וחוסר איון נפשי, יגזלו ממנו זמן יקר, ועלולים אף לעלות לו בחיי זוגיות ומשפחה. לעיתים קרובות עלינו לוותר על רצונות זמניים כדי לזכות ברווחה, שלוה וביטחון גדולים מהם בטווח הרחוק.

אין הכוונה שעלינו לשאוף להיות רבובים נטולי רגש. רגשות הינם דבר חשוב ביותר, הם מתדלקים את פעולותינו ונופחים בנו אנרגיה, לכן עלינו לרצות לרתום את כוח הרגש כלפי מה שבאמת טוב ונכון עבורנו. הקב"ה יצר את האדם בחוכמה, ויודע בדיוק מה יטיב לנשמתו הנצחית, ומה עלול להזיק לו חלילה. לשם כך מסר לנו את ספר התורה במטרה להיטיב לנו: "לשמור את מצוות ה' ואת חוקותיו אשר אנוכי מצווך היום לטוב לך" (דברים י, ג).

אלוקים רוצה שנשיג את הטוב הגדול והמועיל ביותר עבורנו, שנתפתח מבחינה רוחנית ונמלא את הפוטנציאל הגדול שטמון בנו, ונזכה לחיים הטובים ביותר שנוכל להשיג בעולם הזה ובעולם הבא. החכם שמודע לעובדות אלו, בוחר את דרך-החיים הנכונה על פי שכלו, ומכוון את רגשותיו לעבר הטוב האמיתי.

האם רגשות הם המדריך הנכון לאושר?

בשמים על פי תחושות לבי!". תארו לכם אדם שהיה אומר לרופא: "אינני מוכן לקבל תרופה מרה זו, או טיפול מכאיב זה, כי אני עושה רק מה שמרגיש לי טוב!", או היה אומר לתזונאי ומדריך כושר: "אני יושב כל היום ללא פעילות, ואוכל רק את מה שטעים ומושך, כי זה מה שהגוף שלי אומר לי לעשות!". כידוע, מי שלא נשמר מסכנות, סופו להינזק. מי שלא שומר על ההיגיינה של גופו, יגיע לחוליים שונים (אדם חייב לצחצח את שיניו כדי שלא יאבדן ברבות השנים).

יהודי טוען: "אני הולך אחר לבי, ועושה מה שמרגיש לי טוב! אז אקיים את התורה והמצוות 'בזמן הנכון', כאשר ארגיש מטבעי רצון וחיבור לכך". האם יש תשובה לטענתו? ובכן, מאחורי הטענה מסתתרת האמונה כי הלב (רגשות, רצונות, תחושות בטן) הוא המדריך הטוב ביותר למה שטוב עבורנו. טענה זו נפוצה מאוד, כי בדורנו, התרבות המערבית מחנכת לערך העליון של החופש: חופש הביטוי, חופש הבידור, חופש ההגירה, חופש ממוסד הנישואין, ועוד.

בדורות קודמים, התרבות חינכה לערכים אחרים כמו עשייה, סולידריות, נאמנות ואחריות אישית, לכן היה קל יותר לצעירים להתחבר להשקפה הדתית. רוב הרצונות והרגשות שלנו עוצבו על ידי קניית הרגלים שלמדנו מן החברה, אותם אנו חושבים בטעות "לטבע". מכאן התגלה הכלל: הרצון אינו בהכרח שלך, וגם אינו בהכרח מלמד אותך מה ייתן לך אושר ושלווה בחיים. תארו לכם אדם שחפץ להטיס מטוס, ואומר: "אין לי צורך בשיעורי טיס מורכבים ומפרכים, אני אוטוס

7 שבע עובדות יונתן הלוי

יהודי הגולה על חטאיהם. הוא טען שחטאיהם הביאו לגלות ולשעבוד, והזהיר מפני חורבן שלם ושיעבוד קשה יותר, אם לא יחזרו בתשובה. כירמיהו, שניבא באותה תקופה בארץ-ישראל, טען יחזקאל שמקדש ה' לא יספק להם הגנה אוטומטית, שניבאי השקר מעוררים תקוות שווא ומטעים אותם, ושאין לתכנן תחבולות מדיניות כנגד בבל. לאחר החורבן חדל יחזקאל מנבואות התוכחה והפורענות, ונבואתו היא נבואת נחמה: על שיבת הגולים למולדת, על בניין הארץ ובניין המקדש, ועל עתידו של עם ישראל בארצו, לאחר הגאולה.

יחזקאל הנביא וספרו

האם יש לבני ישראל סיכוי לחזור להיות אומה מפוארת כמו בעבר?

7 בפרקים ל"ח-ל"ט מתאר הנביא את מלחמת גוג ומגוג, ומציין כי למלחמה זו שתי מטרות עיקריות. האחת מיועדת לגוי הארץ: "וְהַתְּגַדְּלֶתְי, וְהַתְּקַדְּשֶׁתִי, וְנִדְעֶתִי, לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים; וְיָדְעוּ, כִּי-אֲנִי ה'". וכן: וְאֵת-שֵׁם קְדֹשִׁי אֹדִיעַ, בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא-אֶחָל אֶת-שֵׁם-קְדֹשִׁי, עוֹד; וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי ה' קְדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל". השנייה מיועדת לעם ישראל: "וְיָדְעוּ בְּיַת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם מִן-הַיּוֹם הַזֶּה, וְהִלָּאָה". לאחר מלחמת גוג ומגוג, מבטיח הבורא כי תסתיים הגלות והסתרת הפנים: בְּשׁוֹבְבֵי אוֹתָם, מִן-הָעַמִּים, וְקִבְצֹתֵי אוֹתָם, מֵאַרְצוֹת אֲבִיבָהֶם; וְנִקְדְּשֶׁתִי בָם, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם רַבִּים. וְיָדְעוּ, כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּהִגְלוֹתֵי אוֹתָם אֶל-הַגּוֹיִם, וְכִנְסֹתִים עַל-אַדְמַתְּם; וְלֹא-אוֹתִיר עוֹד מֵהֶם, שָׁם. וְלֹא-אַסְתִּיר עוֹד פְּנֵי מֵהֶם, אֲשֶׁר שִׁפְכְּתִי אֶת-רוּחִי עַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל".

בְּעֵדֵי עֲדָיִים: שְׁדַיִם נִכְנֹו וּשְׁעָרָךָ צָמְחָ, וְאֶת עָרֶם יְעָרְהָ".

5 נבואה מפורסמת נוספת היא אודות שיבת עם ישראל לארצו וטהרתם: וְלִקְהַתִּי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם, וְקִבְצֹתִי אֶתְכֶם מִכָּל-הָאֲרָצוֹת; וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם, אֶל-אַדְמַתְכֶם. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מֵיִם טְהוֹרִים, וְטִהַרְתֶּם: מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גְּלוּלֵיכֶם, אֲטַהֵר אֶתְכֶם. וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ, וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם; וְהִסְרֹתִי אֶת-לֵב הָאֵבֶן, מִבְּשָׂרְכֶם, וְנִתַּתִּי לָכֶם, לֵב בָּשָׂר. וְאֶת-רוּחִי, אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם; וְעִשִּׂיתִי, אֶת אֲשֶׁר-בְּחַקֵּי תִלְכוּ, וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ, וְעִשִּׂיתֶם. וְיִשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר נִתַּתִּי לְאַבְתֵּיכֶם; וְהִיִּתֶם לִי לְעָם, וְאֲנִי, אֶהְיֶה לָכֶם לְאֱלֹהִים".

6 יש הבדל בתוכן נבואותיו לפני החורבן ולאחריו: עד לחורבן הטיף יחזקאל לפני

1 יחזקאל בן בוזי הכהן היה נביא שניבא בסוף תקופת הבית ראשון ולאחר חורבנו. יחזקאל ניבא עשרים ושנים שנה: מחודש תמוז בשנה החמישית לגלות יהויכין, שש שנים לפני החורבן, ועד לראשון בניסן בשנה העשרים ושבע לגלות יהויכין, שש עשרה שנים לאחר חורבן הבית הראשון, שחבר בשנת 586 לפני הספירה.

2 יחזקאל גלה בגלות יהויכין, שנקראת גם "גלות החרש והמסגר". הוא התגורר ליד נהר כבר שבבבל

ושם ניבא ליושבי הגולה וכן ליושבי ירושלים, כאשר צווה לשגר את נבואותיו בכתב לתושבי ירושלים, כדי שישמעו וישובו אל ה'. על פי המסורת קבור יחזקאל בכפר אל-כפל שבעיראק.

3 מנבואותיו המפורסמות של יחזקאל הן, מראה "מעשה מרכבה" שמתאר על דרך הסוד את המתרחש בשמיים ואת דרכי ההנהגה של ה'. חזון ידוע אחר הוא "חזון העצמות היבשות", המתאר את גאולת עם ישראל. בנוסף, התנבא יחזקאל בפרקים רבים בספרו על מבנה בית המקדש השלישי לעתיד לבוא.

4 אחת מנבואותיו היא הפסוק המופיע בהגדה של פסח: "וְאָעֲבַר עֲלֵיךָ וְאָרָאָךָ, מִתְּבוֹסֶסֶת דְּבַמִּיָּהּ; וְאָמַר לָךְ דְּבַמִּיָּהּ חַיִּי, וְאָמַר לָךְ דְּבַמִּיָּהּ חַיִּי. וְרַבְּבָה, וְרַבְּבָה הַשְּׂדֵה נִתְתִּיקָ, וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי, וְתִבְאִי

"החיילים אמרו לנו 70 יום היינו בעזה, וחלמנו רק על דבר אחד"

חיילים שיוצאים מעזה, חיילים שעומדים להיכנס לעזה, לוחמים שנמצאים ביישובי העוטף, ועוד הרבה אזרחים שבאים לחזק ולתמוך בימים טרופים אלו - כל אלו מתקבצים לחבורה אחת כשהם מגיעים ל"בית היהודי של החיילים" שבעוטף עזה

/// מיכל אריאלי ///

מרכזי עבור כל החיילים שבאים למקום. הבנו ששם צריכים להקים את 'הבית היהודי'."

כשהם ניסו לבדוק אם יש מקום מתאים לשם כך במושב, הם הכירו לראשונה את משפחת קוך שהעניקה להם שטח גדול עבור הפעילות, ועליו הם הקימו אוהל ענק בו שוכן 'הבית היהודי בדרום'."

**יש שמדברים ויש ששותקים.
כל אחד עם התגובה שלו.
אנחנו לא מתעלמים מהנושא,
אבל משתדלים לדעת מה
לומר ואיך להגיב, כדי להוציא
אתם מחוזקים יותר**

ומה אתם מציעים שם?

"באוהל שלנו, שאגב מבודד לגמרי מגשמים ורוחות, יש פעילות שנפתחת בכל יום בשעות הצהריים ונמשכת עד שעות הלילה המאוחרות. מידי ערב אנו מגישים ארוחות של בשרים על האש, סלטים ותוספות, ולעתים גם ארוחות בשריות של אוכל ביתי שמכינות נשים מהאזור. הכל מוגש באופן אסתטי וברמה גבוהה מאוד. בנוסף, אנו דואגים להביא רבנים ואומנים מסוגים שונים, וגם אנחנו בעצמנו מוסרים הרצאות ויושבים עם החיילים עד השעות הקטנות של הלילה כדי לשמוע את סיפוריהם, לחזק וליצור אווירה טובה. אישית, זה כל כך מזכיר לי את הפעילות שהייתה לנו בהודו, כי מסתבר שדווקא כשאתם נמצא במצב של חוסר שגרה וחוסר ודאות הלב נפתח, ויש בו הרבה נכונות לשתף ולשמוע."

מחזקים את הרוח

על מנת שיוכלו לנהל את הפעילות ביתר קלות, עברו שגייב ותמר לאחרונה להתגורר במושב ברוש הסמוך. "אני חושב שאנחנו בין היחידים במדינה שעוברים דירה בדיוק בימים אלו לאזור הדרום", הוא מציין בחיוך. "כמובן שאנו נאלצים ללמוד להתמודד עם שגרת חיים של 'צבע אדום' ואזעקות, אבל זה חלק מהפעילות שלנו ואנו מודעים לכך. אנחנו כל הזמן במחשבה קדימה, עסוקים בתכנון המקום ובהבאת

עוד ועוד פעילויות, כי גולת הכותרת שלנו היא לא האוכל המושקע והמקום הנוח. נכון שגם זה חשוב, אך אלו דברים שיש גם ארגונים ומתנדבים אחרים שיכולים לדאוג להם. אנחנו מתמקדים ברוח, כי זוהי התכלית שלנו, וכשאני פוגש חיילים שיוצאים מכאן עם רוח חזקה יותר, כשהם מאמינים ושמים יותר - זוהי המטרה. כמובן שאם הם גם יוצאים שבעים יותר, אז בכלל הרווחנו מכל הבחינות", הוא מוסיף.

את התגובות החמות הם שומעים מהחיילים עצמם. "השבוע יצאו אלינו חיילים וסיפרו לנו שהם כמעט 70 ימים מחוץ לבית, בשעות הבוקר הכינו אותם לכך שהם עומדים לצאת מעזה, ומאז אותו רגע הם רק דמינו את עצמם יושבים באוהל של הבית היהודי, נחים, אוכלים ושרים. חיילים אחרים שיתפו אותנו בכך שהם 'מרגישים כמו בחופשה בצימר', וזו בדיוק המטרה שלנו - לתת להם להתנתק מכל מה שהם עוברים. שלפחות במשך כמה שעות הם לא ירגישו בתוך עזה או בעוטף אלא יתאווררו מעט."

מדובר בלוחמים שעברו בתוך עזה התמודדות לא קלות. הם מדברים על כך?

"יש שמדברים ויש ששותקים. כל אחד עם התגובה שלו. אנחנו לא מתעלמים מהנושא, אבל משתדלים לדעת מה לומר ואיך להגיב, כדי להוציא אותם מחוזקים יותר, עם רוח איתנה, אמונה, שמחה וכוח. אנחנו לא רוצים להחליש או לדכא אותם חלילה."

ממשיכים גם בהודו

ומה קורה בינתיים בבית היהודי בהודו? בשיחה עם הרב רפאל כ"ץ, הוא מציין שהבית בדרום הודו עומד על תילו ואף מחזק את פעילותו בימים אלו. "נכון אמנם שאין את אותה כמות ישראלים כמו שאנו מכירים, אך עדיין יש כאלו שמבקרים בו, ודווקא בשל המצב בארץ הם מרגישים שזהו המקום בו יוכלו באמת לקבל עוגן משמעותי ויד מחבתת. זו עונה לא פשוטה מבחינת מזג אוויר, וגם פחות מתאים להסתובב שם כיחידים, אז הם מתכנסים בבית היהודי, מתחברים זה לזה, וגם מתחברים לנשמה הפנימית ולבורא עולם."

הרב כץ מדגיש כי גם בארץ ממשיכה פעילות "הבית היהודי" לתפוס תאוצה, כאשר בין היתר יוזם הארגון מפגשים ל"בוגרי הבית היהודי" - כאלו שבעבר נפגשו בהודו, וכעת מעוניינים לייצר המשכיות. "התלבטנו אם נכון ליזום מפגשים בכזו תקופה, אך משיחות עם הבוגרים שלנו הבנו שדווקא כעת הם מעוניינים ומחפשים דרכים לחיזוק", הוא מסביר.

"גם בבית היהודי בעוטף אנו פוגשים הרבה מהבוגרים שלנו שכעת משרתים במילואים, אנחנו מרגישים את ההמשכיות, ומבינים את הזכות הגדולה שלנו להיות שם בשבילם. זה גם המקום להודות למשפחת קוך, בעלי השטח שאפשרו לנו בנדיבות לבם להקים עליו את הפעילות שלנו ומסייעים לנו בכל דבר ועניין. הלוואי שבזכות האהבה והקרבה הגדולה שיש בעם שלנו, נזכה בקרוב לניסים גלויים ממש, כפי שכולנו מתפללים ומייחלים."

הם יושבים סביב שולחנות ערוכים, באווירה חמה ומלכדת, נהנים מאוכל טוב, מהרצאות וממופעים שונים, וגם מהזדמנות לשוחח ולמצוא אוזן קשבת עימה יוכלו לחלוק את חוויותיהם מהתקופה הלא פשוטה שהם עוברים. בינות לכולם מסתובבים שגיב שריקי ואשתו תמר, מנסים לדאוג לאווירה הטובה ביותר. הם יודעים שזו השליחות שלהם בימים טרופים אלו, זו ההזדמנות להכיר טובה לחיילים שמוסרים את נפשם למענו, וגם להיות איתם ברגעים שבהם הלב נפתח והם מחפשים תשובות לשאלות.

מהודו לעוטף עזה

אם הייתם שואלים את בני הזוג שריקי לפני כשלושה חודשים מהן תוכניותיהם לזמן הקרוב, נראה שמגורים בדרום הארץ היו נראים להם כמו הדבר הרחוק ביותר מהמציאות. "בשנה שעברה התגוררנו בצפון הודו, וניהלנו שם את 'הבית היהודי', מסביר שגיב. "הרגשנו שזו זכות גדולה, שכן שנינו יוצאי הודו, תרמילאים לשעבר. אשתי באה מבית דתי ואני חוזר בתשובה. ההיכרות הראשונה שלנו הייתה בהודו, והבית היהודי היה בהחלט אבן דרך משמעותית בחיינו. כשהוצע לנו לחזור לשם כדי לנהל את המקום, ידענו מיד שניקה על עצמנו את התפקיד, וזכינו לחוויה מאוד מיוחדת ומרוממת. נפגשנו שם עם חברות של מטיילים, ראינו מקרוב כמה שהיהדות נחוצה להם דווקא במקומות כאלו ושהם ממש מחפשים אותה."

שגיב מציין שהבית היהודי בהודו פתוח בהתאם לעונות השנה, כאשר בקיץ הוא פעיל בצפון הודו, ואילו בחורף - בדרומה. "אחרי שחזרנו מהפעילות שלנו בקיץ, ביקש ממנו הרב רפאל כ"ץ, מנהל ארגון 'רוח אחרת' - המנהל את הבית היהודי, להגיע לשליחות נוספת - לבית בדרום הודו, והחלטנו להיענות להצעה."

אלא שכמו אצל כל אזרחי ישראל, גם אצל משפחת שריקי השתנו כל התוכניות עם פרוץ המלחמה. "התברר לנו שרבים מאוד מהתרמילאים בהודו חוזרים לארץ אחרי שקיבלו צו 8, או מתוך תחושת שייכות לישראל ורצון להתאחד עם המשפחה", מסביר שגיב, "התלבטנו עם הרב רפאל אם נכון לטוס להודו, והגענו למסקנה שדווקא אם נישאר בארץ נוכל לעבוד ולפעול לא פחות, מתוך רצון לתת חיזוק אמיתי בכל אזור הדרום - בגשמיות וגם ברוחניות."

לדבריו של שגיב, כשהם ביטלו את הטיסה להודו, הם טרם ידעו איך בדיוק יפעלו בארץ, אבל היה ברור להם שהצעד הראשון שלהם יהיה בהגעה לאזור עוטף עזה. "מכיוון שההורים שלי מתגוררים באחד המושבים בדרום, החלטנו דבר ראשון לנסוע אליהם, ומיד כשהגענו התחלנו בפעילות ושוחחנו עם רבים מהחיילים שפגשנו באזור. שוב ושוב שמענו על מושב תקומה ששוכן סמוך לעוטף, והתברר שהוא ציר

לפתע, באותו ערב, התקשרה אלי רעייתי של בעל השטח, הודיעה בקול ברור ורם שההסכם בינינו מבוטל - וניתקה את השיחה ללא כל הסבר מדוע. באותו רגע נשאתי עיני למרומים ואמרתי, "ריבוננו של עולם, כל רצוני הוא להגדיל שמך ותורתך בעולם. למה אתה לא נותן לי את האפשרות לכך? (מובן שמחשבה זו בטעות יסודה). סיימתי את שיחתי עם הבורא בהרגשה שכנראה זה מגיע לי בתורת כפרת עוונות, וקיבלתי עלי את דינו יתברך בהכנעה.

לאחר כחודש ימים ניגש אלי יהודי בשאלה: "האם נכון הדבר שכבודו מחפש שטח לבניית בית מדרש?".

"כן", עניתי לו. "ובכן ישנו שטח די גדול, ממש סמוך לביתך, שעומד להשכרה", אמר לי היהודי. "באיזה גודל מדובר?", שאלתי. ענה לי הצדיק: "ארבע מאות מטרים". באותם

רגעים נשאתי עיני לאבי שבשמים, ובקשתי סליחה שלא הבנתי שביטול החוזה הקודם היה רק לטובתי, כדי שאוכל למצוא מקום גדול ומרווח יותר. בעצם ביטול החוזה לא היה רע עבורי, וודאי שלא בגדר כפרת עוונות, אלא חסד גדול וברחמים גמורים מאת השם יתברך. לאחר משא ומתן עם בעל השטח הוסכמו כל פרטי התשלום והבנייה, וזכינו בחסד ה' יתברך במבנה מרווח וגדול הרבה יותר, ואפילו במיקום טוב יותר מהקודם.

למה ה' לא ממלא את בקשתי?

למה ה' לא נותן את מה שרוצים? אולי כי יש לו משהו טוב יותר לתת לך

קצרה מכדי להבין את הנהגתו של הבורא עמי. ומעשה שהיה כך היה: לפני כחמש שנים חיפשתי מקום בשכירות, כדי שנוכל לפתוח בו בית כנסת ובית מדרש לכבוד השם יתברך. במהלך החיפושים מצאתי שטח בגודל של שמונים מטרים רבועים, שמתאים להכיל בתוכו את מבוקשי. לאחר דין ודברים עם בעל השטח, הגענו להסכמה על הסכום שישולם, וכן על כל פרטי הבנייה, והדברים כבר הועברו לעורכי הדין, כדי שיכינו חוזה מתאים.

הבורא יתברך יודע בדיוק אלו דברים טובים לנו, ואלו אינם טובים. הבנתו של הבורא יתברך היא מעמיקה ביותר, שהרי הוא מכיר אותנו, מהרגע שנוצרנו ועד עתה. ואף על פי שהרבה פעמים אנחנו לא מבינים מהו הטוב במה שעובר עלינו - כבר לימד אותנו רבי עקיבא, "לעולם ריגיל עצמו לומר כל מאי דעביד רחמנא לטב עביד", ומאמר זה נפסק להלכה (ש"ע ס' ר"ל סעיף ר'), לעולם יהיה אדם רגיל לומר "כל מה שהשם עושה לטובה הוא עושה". במילה "כל" נכללים כל מצבי החיים.

כמו הילד הקטן שמבקש ממתק מסוים, ואמו יודעת שממתק זה יזיק לילד, ומסרבת לתת לו. הקטן בוכה בקול גדול, ולא מבין למה אמא לא נותנת לו. ובאמת, זה לטובת הילד, רק שעדיין אין לו יכולת להבין מה טוב עבורו ומה לא. כך גם יהודי שמבקש מהבורא דבר מסוים, והקב"ה

מסרב למלא את משאלותיו לעת עתה. היהודי שואל מדוע השם יתברך לא שומע את תפילתי וממלא בקשתי? אם היה יודע המבקש כי כל הנהגתו של הבורא יתברך עם האדם היא לטובתו המוחלטת בלבד, או אז היה מתבונן היטב היכן הטוב במה שלא קיבל את מבוקשו, ואז היה מקבל את הדברים באהבה.

מקרה שקרה איתי, הביא אותי להבנה שדעתי

זאב ארן

בנאדם וחברו

(שכך כתוב): 'ואש יצאה מאת ה' אמר רבי ברכיה: כמה קשה מחלוקת! שביט דין של מעלה אין קונסים את האדם אלא מבן עשרים שנה, ובית דין של מטה מבן שלוש עשרה, ובמחלוקתו של קורח תינוקות בני יומם נשרפו ונבלעו בשאול! דכתיב: 'ונשיהם ובניהם וטפם וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה' (מדרש רבה פרשת קרח).

מצד שני, נכון שרוב עם ישראל צדיקים בני צדיקים, נמנעים בכל כוחם ממחלוקות וממריבות, אך הצד האחר מנצל זאת ללא כל מעצורים וגבולות, לא בוחל בשום אמצעים, מעכיר את כל האווירה ויוצר נזקים איומים ובלתי הפיכים. הרי ברור שאי אפשר ואסור להפקיר את השטח. אז מה עושים?

צעד אחד פשוט: להנתק מהתקשורת הרעילה! **הכל מתחיל ומסתיים שם.**

פשוט להכריז על "שביתת רעב" תקשורתית! להתחיל להפעיל בקרה, מאיזה ערוץ מקבלים אינפורמציה, ובעיקר מאיזה לא. בידיים שלנו לבחור את מקורות המידע שלנו מתוך אחריות, להתייחס לכל ערוצי הרעל בדיוק כמו שמתייחסים לגלולות רעל: יש למוסס אותן עד שהן נעלמות.

הצילו!

אם לא ננקוט בפעולה עכשיו אנחנו עלולים למצוא את עצמנו במצב איום

למבוכה רועמת: מה עושים?

מצד אחד איננו רוצים בשום אופן לחזור שוב למציאות האיומה שבה היינו לפני שמחת תורה. איננו רוצים לחזור על אותה טעות שוב, להיגרר לשנאת חינם ודיבורים איומים על מלחמת אחים. ספגנו מכה קשה והשיעור הזה בהחלט הספיק לנו. וכבר אמרו חכמים: "בוא וראה כמה קשה מחלוקת, שכל העוזר במחלוקת הקב"ה מאבד זכרו! דכתיב

ימים גורליים. כולם מרגישים את זה. אמונות כוזבות מתנפצות בזו אחר זו, וקונספציות שגויות מתרסקות לרסיסים.

מי היה מאמין! החיבור לזהות והגאווה שוב פשוט "להיות יהודים", מאות אלפי חיילים שדורשים ציצית ותפילין, מאות אלפי שבתות, תפילות, הפרשות חלה ופרקי תהילים... מי היה מאמין! אמונה טהורה הבוקעת החוצה ומתפרצת, קריאות "שמע ישראל" ששוטפות את הרשת, "עם ישראל חי" שהפך לסיסמת לחימה זועקת, ושכבר לא בוששה לחשוף אמונה פנימית בוערת, מתוך אמת מוצקה של אומה נצחית שלעולם אינה נשברת...

מי היה מאמין! שעם ישראל יעבור שינוי מבורך ומדהים כל כך, ובתוך ימים ספורים יִחַשְׁפוּ אצל רבים רגשות כה חמים ומתוקים. אחדות, אחוות אחים ו...כן! אפילו תחושות חיבור לאלוקים.

ובכל זאת, אי אפשר להתעלם מהאמת הכואבת, על כך שישנם (מעטים, אך קולניים) החיים כאילו במציאות אחרת. ממשכים לפג ולשסע כאילו אין מלחמה וזה רק סרט. כאילו שום דבר לא השתנה ומדובר פה בסך הכל בעוד "הזדמנות נהדרת", כאילו אנו לא משפחה, לא אחים, ושלא לדבר חלילה על אלוקים...

והתדהמה שהציפה את כולנו פינתה את מקומה

ייעוץ מאישה לאישה
לסודות הבית היהודי

02-6301516
mit@htv.co.il

הנשק הסודי של
בנות ישראל!
בזכות נשים צדקניות נגאלו
ישראל

שומרת
עלינו

תראו שיתעשרו

נערה גדלה בבית עשיר, אך על סף פירוק. הפירוק שמתרחש מיד לאחר נישואיה, מותיר אותה לבדה בהתמודדות הכלכלית החדשה לה. ואז נכנסת אל חייה חברה טובה - עם עצה מופלאה

פתאום כולם ידעו, הבינו. לצערך, זה לא נסגר בצורה טובה. בעוד הם היו עסוקים במאבקים ביניהם, הייתי, אני, כלה צעירה ונבוכה, צונחת לעולם האמיתי, עם דירה שקיבלתי - אבל בלי שקל ללכת למכולת.

אולי זה נשמע כמו צרת עשירים, אבל אין לי איך להסביר זאת למי שלא גדל כך. כשאתה רגיל לרמת חיים מסוימת, לרדת ממנה זה קושי עצום. לא הורגלתי לכך, לא ידעתי מה זה לספור עודף, בטח שלא לחשבן עלות של קרטון חלב. שבשבילי זה היה כמו לעמוד ברחוב ולפשוט ידיים לצדקה, לא פחות. למי אסביר שהבית היפהפה שלי, בטבורה של עיר, אמנם נקנה בשבילי, אבל הוא לא באמת שלי... (כן, גם על זה היתה מריבה). בשורה התחתונה, התחלתי להזיע ולראות את הצד הקשה של המטבע. ב"ה חוננתי בראש טוב, ולמדתי הנדסת תוכנה, מקצוע שהשכר בו יפה מאוד, אבל השוק מוצף, ולא כולם רדפו אחרי, מה גם שלא היה לי עכשיו אבא שאוכל לבקש ממנו לעזור, כי הוא מיד ישלח אותי לאמא, שתשלח אותי לאבא וחוזר חלילה.

עשיתי מה שהחיים לימדו אותי הכי טוב: התפללתי. ברוך ה' קיבלתי משרה זמנית של מיליון מקום, המשכורת לא היתה גבוהה, אבל זה היה מצוין בשבילי, גם בשביל הניסיון. בעבודה התחברתי לאחת הנשים שהיתה חברה של אחותי, אפרת. היא שמעה על המקרה שלנו, והרגשתי מאוד בנח לספר לה. היא עודדה אותי מאוד, נתנה לי כוח להמשיך להתמודד. ברחמי הרבים, זכיתי להיפקד בתינוקות מתוקה ומקסימה שהוסיפה אור עצום לחיי. הוקסמתי ממנה, זה היה רוד וזוהר, האושר להפוך לאמא, והחלטתי שבשבילה אני אהיה הכל, כל מה שילדה צריכה מאמא. אפרת עזרה לי מאוד, הגיעה איתי לבית החולים ועזרה לי בבית, להתארגן, להתמודד עם הדבר המלאכי הזה. ללמוד להתנהל.

הורי הגיעו, כל אחד ביומו, לומר לי מזל טוב. כל אחד גם הבטיח שהצד השני יביא את המתנה... אבל כבר לא ציפיתי. עם כל הקושי, האמנתי שה' יתן לי מה שאני באמת צריכה.

ולא אכחיש - תמיד חלמתי על עגלה מסוימת, עם כל המותגים אליהם הורגלתי. לא חשבתי על משהו אחר, ועכשיו שוב לצנוח ולשנות דיסקט, זה היה קשוח, מאוד. תוסיפו את המצב הרגיש של אחרי לידה. ואז, כמו מלאך, אפרת הגיעה. היא הלכה איתי לחנות הכי נחשקת בעיר למוצרי תינוק, וביקשה ממני לבחור את העגלה שאני הכי אוהבת. בתחילה לא הסכמתי, התביישתי, אבל אפרת ידעה לומר את המילים הנכונות ולתת את

רבה ראו אותי כ"נסיכה על העדשה". הייתי הקטנה בבית, להורים ששייכים לסקטור הגבוה - אנשי עסקים, שנולדו במשפחות עשירות. כסף לא חסר להם, היה להם בשפע כל מה שרצו. ככה גדלתי גם אני, ילדת זהב, הבת של אבא ואמא, כך קראו לי כולם. הייתי ילדה כריזמטית עם הרבה קסם, שלדעתי, הורכב מהרבה ניצוצות של כסף - כי חיזונית היה כל מה שצריך כדי שכולם ידעו שאני לא כמו כולם: בית פרטי, גדול ויפה, רכבים יקרים שחננו בחניה הפרטית הגדולה, הבגדים, האבזורים, כולם הדיפו ניחוחות יוקרה.

אבל אם היו שואלים אותי, בשקט, הייתי מעדיפה להוריד את הכל ולהידבק לאחד הקירות בבתיים של חברותי. לבלגן הטבעי והברוך, לשישה בחדר אחד, לצחוק המתגלגל, לשיירים העלויים, לריחות ארוחת הערב, לחביתה הפשוטה עם הירקות, זאת שאמא מטגנת, ולא מבשלת טרנחנית וז' שממלאת את הבית בניחוחות גורמה ושקשוקי כוסות בדולח. אהבתי את הספונטניות, הטבעיות, הפשטות. כל חברותי רצו לבוא ללמוד ולשחק אצלי, ואני תמיד משכתי אותן בחזרה לבית שלהן, מוקסמת מהשלווה הזו, המצופה באקשן שלא נגמר.

לאף אחד לא גיליתי, אבל הנסיכה על העדשה מרגישה מאוד מאוד טוב את העדשה שם מתחת למזון. ככל שגדלתי, העדשה רק הלכה ותפחה, גם בת איכרים כבר היתה מרגישה בה, ואני מוכנה גם להמר שהיה כבר שלב שבו היא אפילו לא יכלה להישען בבטחה במיטתה, כי העדשה, איך אומרים, השתלטה על המרחב, שניה לפני הפיצוץ שלה.

כך שיחקתי את ההצגה הכי טובה בעיר. שחקנית אלופה, שכולם רק מקנאים בה, אבל מתחת לכל הסתתרה מציאות כאובה. זה התחיל מקשיים בקשר בין הורי, אבל זה לא נעצר שם. זה הגיע לרמת אי נעימות גבוהה כל כך, שאין לי מושג איך אף אחד מהקרובים לי לא הרית.

המריבות היו קשות, בעיקר כי היו מוסוות בחיוכים ומתנות יוקרה, והכל המשיך להיות הכי טוב שאפשר.

תמיד ידעתי שזה עניין של זמן עד שהכל יתפרק. משיחות ששמעתי מעל לראשי ידעתי גם מתי יהיה הזמן המתאים ביותר עבורם - ברגע שאתחתן. לפחות, התנחמתי, אוכל להקים בית בלי כאבי ראש מיותרים. איזושהי מסגרת תוכל עדיין לתת לי את התדמית של הבת המוצלחת, לפחות שהשידוך שלי יהיה כמו שצריך.

התפללתי הרבה, חלמתי על בית טוב ובריא, וכשההצעות התחילו להגיע, הורי היו כבר בעמדת רתיחה כזו, שהכל היה נפיץ וזהיר. באמת זכיתי לבחור איכותי וטוב, ה' שמע לתפילותי ולדמעות שלא הפסקתי להוריד. התחתנתי כמו שהורי רצו, עם כל מה שצריך. שבועיים אחר כך הם נפרדו בבית הדין. ואז התגלה השבר הגדול.

ילדים צריכים לגדול

באולמ סלהם

מסכים עם תוכן לא חינוכי
הם לא גזרת הגורל, אפשר אחרת!
אתר אולמ הילדים: נקי. ארכי. יהודי.

זוד אין קידס הידברות | מיועד עבור משפחות מתחזקים ובעלי תשובה
ככם אנו? הירשמו ותינו מחדש ראשון במחיר היכרות!

להיפגש עם ה'

הודיה והכרת הטוב הן אבן יסוד לכל יהודי עובד ה'. למעשה, גם העולם הכללי מחנך לכך, להכיר טוב לנותן הטוב ולהחזיר לו טובה. זה גם יסוד מיסודות האדם השלם, המובדל בייחודו מכל חיה ובהמה. הכרת הטוב היא ערך מוסרי לכל דבר ועניין.

אחת מההודאות שאנו מודים לבורא עולם בכל יום נעשית באמצעות ברכת הנהנין. אנו מברכים על השתייה, מברכים על האוכל, מסיימים לאכול ולשתות מברכים, עושים צרכינו ומברכים, יש גם ברכות שבח ועוד.

מה מטרותן של הברכות האלה? שהאדם יכניס לתודעתו שעל הכל יש שליט אחד - בורא עולם. הוא זה שנותן, והוא יכול, חליה, לקחת. מטובו ומחסדו וממתנתו אנו מקבלים, ואין דבר שהוא מקרה או שמגיע מהכוח שלנו.

ברכות הנהנין הן מאבני היסוד של עבודת ה'

היטיב לבטא זאת אחד מגדולי המשגיחים, כשאמר: "גם בהמה אוכלת, וגם יהודי אוכל. ומה ההבדל ביניהם? התשובה היא שיהודי נפגש עם הקב"ה לפני שהוא אוכל, והבהמה - לא!".

רבי יהודה צדקה זצ"ל היה מייעץ לכל אחד לחלק את הברכה לשלושה חלקים: 1. "ברוך אתה ה', 2. "אלוקינו מלך העולם", 3. סיום הברכה, כל דבר לפי ברכתו. בחלוקה כזאת, הכוונה תהיה חזקה יותר. אם נשים לב, רוב ברכות הנהנין מכילות בסך הכל תשע מילים, וממילא הברכה מקבלת משמעות חזקה יותר בחלוקה כזו.

מומלץ מאוד ללמוד את נוסח הברכות - ראשונות, אחרונות, וברכות השבח, כך שיהיו שגורות בפיו, כדי שנדע מה לברך על כל דבר, ונדע גם לברך אותן בעל פה, למקרה שלא יהיה לידינו סידור.

מסופר שכאשר מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל היה יושב סביב שולחן הערוך כל טוב מפירות ארץ ישראל, היה נותן לכל אחד ואחד מבני משפחתו פרי, והיו מברכים על פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל. תוך כדי כך היו מעלים שאלות וספקות בענייני ברכות, וכך, יחד עם אמירת הברכות - היו לומדים גם הלכות ברכות, שהן הלכות חשובות שנצרכות ביום-יום. כדאי גם לנו לאמץ מנהג חשוב זה.

אני קפצתי מיד. נזכרתי שאפרת עברה עבודה לתפקיד טוב עם תנאים מדהימים. היא אישרה לי - חודש אחרי החומש, היא קבלה הצעת עבודה מבלי שחיפשה. את כל הטוב והשפע הזה קבלה ככה, רק פתחה את הידיים. מאז הם מקפידים על חומש.

והיא שמה בצד במשך כמה חודשים את כספי המעשר, כי רצתה לעזור לי אחרי הלידה במה שאצטרך, מי כמוה ידעה מאיפה באתי ומה הרף שלי, והיא רצתה כל כך לעשות אותי אמא שמחה.

הם אמרו שיש פתגם עתיק בסינית, חכם כל כך: "תן לי דג ואוכל אותו היום, למד אותי לדוג ואוכל כל חיי".

ואת זה הם החליטו לעשות, ללמד אותנו לדוג. שמענו, ואמרנו שנחשוב. בינתיים לא היתה לנו כמעט הכנסה. אחרי חופשת הלידה לא היתה לי משרה לחזור אליה. התכוננת לחתום אבטלה עד מתי שיתאפשר, ולתת חומש מהמעט שיש לי. לתת גם מדמי הלידה היה לא ריאלי בעליל.

אבל משהו ניקר בנו. ולמחרת, בהחלטה משותפת, החלטנו לעשות מאמץ, ננסה.

הפרשנו חומש. זה לא היה קל. בכלל בכלל. זה היה ערב פסח, ההוצאות היו רבות, ובדיוק אז בעלי קיבל מלגה מכובדת שכללה סכום לקמחא דפסחא. החלטנו גם כאן לתת חומש. אינני יודעת איך, אבל לחג הצלחתי לקנות גם לי וגם לתינוקת בגד, בדיוק כמו שרציתי.

אבל זה לא הכל. בחול המועד בעלי נפגש עם אחד מחבריו במפגש שעשו בוגרי הישיבה בה למד. הוא סיפר לו שהוא התקדם לראש תחום בחברת הייטק, ובעלי שאל אותו אם הוא מחפש עובדת. הוא הנהן במרץ, והתפלא כיצד בעלי יודע זאת. בעלי סיפר לו על ועל המשרה הזמנית שהיתה. הוא ביקש ממנו להתקשר אלי ולבדוק מה הניסיון שלי. לא אלאה אתכם, אבל כל הדרשות תאמו אחד לאחד. הוא הציע אותי לראש הצוות, אישה שומרת תורה ומצוות שמבינה עניין, כך שמכל הבחינות זה היה לי יותר ממתאים.

את הריאיון והמבחנים עברתי בהצלחה. כמעט לא האמנתי, אבל כבר היה לי לאן לחזור אחרי החופשת לידה....

מאז אני אומרת בכל במה אפשרית: תתנו, תעשרו. תראו שתעשרו!

ההרגשה הכי טובה. בחרתי. אפרת הוסיפה עוד כמה בגדים ואביזרים שונים, כולם איכותיים, ממותגים, מספר אחת, בדיוק הדברים שהייתי קונה לו הייתי יכולה. היא שילמה ויצאנו. אני, אפרת והעגלה.

באותן דקות לא היתה מאושרת ממני. אולי זה ישמע קטנוני, אבל זה היה בנשמתי, חמצן שידעתי שאני חייבת אותו. הודיתי לאפרת ממעמקי לבי, היא אמרה שזה ממעשר הכספים שלה, ושאינן לי מה להרגיש שלא בנת. ידעתי שלאפרת יש משכורת גבוהה במיוחד. כמה חודשים לפני כן היא התקדמה לתפקיד ממש טוב, והשכר היה בהתאם, אבל עדיין לא האמנתי שזה מעשר נטו. בבית, כשסיפרתי לבעלי, הוא נדהם. זו היתה הוצאה גדולה במיוחד, וגם הוא חשב שזה עבר את המעשרות. ממש הכרתי לה תודה, זה לא היה מובן מאלי. חודש אחר כך, אפרת הזמינה אותי ואת בעלי לארוחת ערב אצלם בבית, הגענו. אפרת ובעלה פתחו שולחן כיד המלך, שפע של ממש. היה נעים ונחמד, ואז אפרת ובעלה סיפרו לנו למה באמת הם הזמינו אותנו.

בעלה של אפרת תמיד חלם לתת חומש

לצערי, זה לא נסגר בצורה טובה. בעוד הם היו עסוקים במאבקים ביניהם, הייתי אני, כלה צעירה ונבוכה, צונחת לעולם האמיתי, עם דירה שקיבלתי - אבל בלי שקל ללכת למכולת

מההכנסות לצדקה, ולא להסתפק במעשר. לאפרת היה קצת קשה עם זה, בכל פעם היתה סיבה אחרת למה לא, ומתמיד זה גם היה מוצדק. אבל כשכבר כמה חודשים היו להם הוצאות גדולות ולא צפויות, בעלה הצליח לשכנע אותה להכפיל את המעשר ולתת חומש, למרות הקושי. בסוף היא התרצתה. הם נתנו חומש, ומאז ראו רק ברכה.

הערכה מכילה:

- קנבס מתוח או מגולגל
- מכחולים ב - 3 גדלים שונים
- צבעי אקריליק מחומרים ידידותיים לסביבה
- שני משולשי תלייה
- לאקה שתשמור על הציור שלכם

הערכה שתכניס צבע לחיים שלך!
חפשו הידברות שופס

073.222.1.250
shops.hidabroot.org

ערכת צביעה לפי מספר מותאם לכל גיל

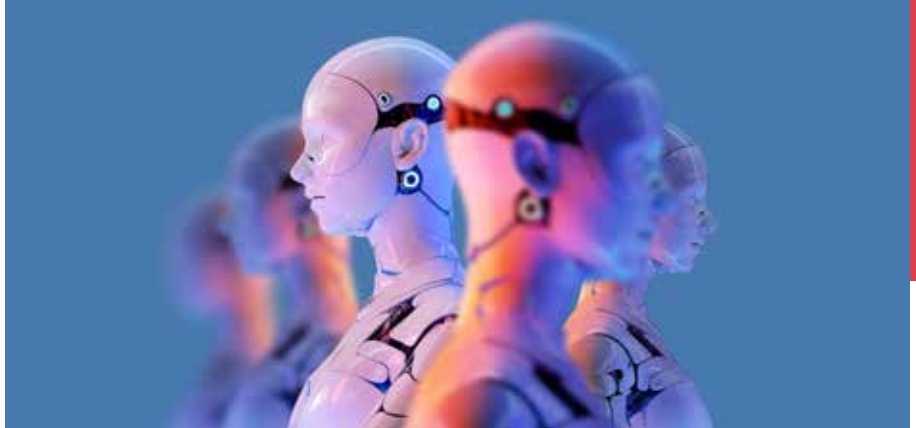

בידה אומן

ערכה ייחודית לצביעת ציורי יודאיקה מרהיבים

תמיד חלמת ליצור אומנות משלך?
עכשיו זה בהישג ידך!

הידברות לנוצר

עידן חדש: הבינה המלאכותית כובשת את העולם

שמהווה תחליף טוב, מהיר וזול יותר מהם. אפילו מוזיקה, פרי יצירה שלכאורה נתפס כדבר רגשי ואנושי מאוד, יכולה להיווצר בקלות על ידי מחוללי מוזיקה מבוססי בינה מלאכותית. והתוצאה? תתפלאו, אבל היא מרשימה. אבל לא רק שם דברים הולכים להשתנות, אלא גם בחינוך, בריאות, משפט, בטחון, עסקים, הייטק, תקשורת, תחבורה, בנקאות, חברה ובעצם הכול. טוב, כמעט הכול. יש דבר שלא משנה כמה העולם ישתנה טכנולוגית, הוא תמיד יישאר כפי שהוא - הצורך של הנשמה לחיבור, חיבור אל התכלית ואל מה שמעבר לעולם הזה.

עם כל השינויים האדירים שה-AI יכניס לחיינו, אסור לתת לזה להשכיח מאיתנו את הדבר האמיתי. כי יש דברים שאין להם תחליף - קשר אנושי, חם ואמיתי, תפילה מעומוק הלב עם בורא עולם, צירוף מקרים אלוקי שמאיר לך פנים ומראה לך השגחה קרובה. הנשמה של הדור הזה בנויה כמו הנשמה של אנשים מלפני 50 שנה. יש לה אותה תכלית, והיא מחפשת בדיוק אותו הדבר.

עולם חדש בפתח - עידן ה-AI. רובוטים דמויי אנוש שבהם הושתלה בינה מלאכותית, עמם ניתן לנהל שיחה אנושית, הם כבר חדשות ישנות. הבינה המלאכותית מביאה, במהירות הבזק, למהפכה מוחלטת בעוד ועוד תחומים שונים. אם לפני כ-30 שנה התחילה מהפכת האינטרנט, שהפכה את עולמנו לכפר גלובלי, קעת מהפכת הבינה המלאכותית הולכת להפוך את עולמנו בשנית. הטכנולוגיה דוהרת קדימה, והיא הולכת לשנות את המציאות אותה הכרנו עד עתה. אבל לא הכול זוהר. קיימת סכנה מסוימת עם התפתחותה של הבינה המלאכותית, והיא - ניוון היצירתיות והמחשבה. מחקרים במדעי המוח מראים כי יכולת שמפסיקים לעסוק בה - מתנוונת. נקודת המפתח היא שצריך לדעת לנהל את הטכנולוגיה החדשה, באופן הנכון ובמקומות הנכונים, ושלא היא תנהל את חיינו ותשלוט בנו. ואם זה לא מספיק, סערה מתחוללת בעולם כשאנשי מקצוע שונים חשים איום על מקור פרנסתם, בעקבות ה-AI.

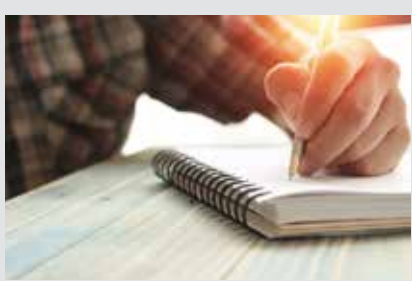
השו"ת המקוצר

? אם אני צריך ללכת לשירותים, ומיד רוצה לאכול לחם, האם צריך ליטול ידיים כעמים? מספיק ליטול ידיים פעם אחת לצורך הסעודה, יברך המוציא ואחרי זה יברך אשר יצר.

? יש לי חברות בכיתה שחלשות מבחינה רוחנית. מה עדיף - להתרחק מהן כדי שלא ישיעו עלי לרעה, או להתחבר אליהן כדי לחזק אותן?

לנערה צעירה עדיף להתרחק, זה מסוכן מאוד, ובכל זאת כדאי לידע את אחת המורות או רב שמכיר את הבנות ויוכל לחזק אותן בצורה נכונה.

? אני כותב גם ביד ימין וגם ביד שמאל. באיזו יד אני צריך להניח תפילין? ביח כרגיל ביד שמאל.

? אנחנו תמיד מוציאים פירורים לציפורים בשבת בשלח, והשבוע שמעתי שזה אסור. האם זה נכון? נכון מאוד, צריך להוציא את הפירורים מערב שבת.

? שמעתי בעבר מוסיקה עם מילים לא נקיות. איך אפשר לתקן את מה שכבר נעשה? לקבל על עצמך לא לשמוע יותר כאלו דברים, להתוודות, ולהתחרט על העבר.

? האם מותר להשליך ציפורניים לפח אחרי שקוצצים אותן? עדיף שלא, צריך להשליך אותם או לשירותים או לקבור אותן.

המדור בחסות

בר מים היברידי

שאלה בנועם

צילה ינוקא שואלת: האם מותר לפתוח ולסגור בשבת את הגגון המתקן בקביעות על עגלת התנוק? מה תשובתך?

פתרון החידה מעלון פרשת וארא:

מנהג זה יסודותו בהררי קודש, ואין בקיומו משום חשש עשיית אהל עראי, כיוון שהטלית לא תפוסה או מונחת על או באמצעות בסיס כלשהו, אלא רק בידי אנשים, ודעתם להסירו מיד לאחר הברכה (בי"א ח"ז סימן נ"ה, חו"ע סוכה עמוד תע"ח, והערה כ"ב, ילקו"י), וגם לא נעשה כלל לשם צל, רק לכבוד ולתפארת (הליכות עולם ח"ד שמות ש"ש ה'). לכן אין לערער על המנהג, והנח להם לישראל.

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יורג בקבוק תרמי דיגיטלי מבית אסיקים

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או 02-5807576 :0599

אסיקים
טכנולוגיית מים מתקנת

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

הידברות
הלכה

פינת ההלכה

אנו מתכוונים לצאת לטיול ולהסתובב בכמה מקומות באותו היום, האם אנו צריכים לברך תפילת הדרך כל פעם שאנו יוצאים לדרך בין עירונית?

תשובה

אין לומר תפילת הדרך אלא פעם אחת ביום, אפילו אם ינוח בעיר באמצע היום, אבל אם דעתו ללון בעיר ואחר כך התחרט ויצא ממנה לעיר אחרת, צריך לחזור ולהתפלל תפילת הדרך פעם אחרת. שלחן ערוך (סימן ק"י סעיף ה').

CASSIAS
אין סוף חיותי ישיבה

קאסיאס, תשת מטרות הישיבה האיתנות והובאנונה המדולה של מטרות ישיבה לבית מחיינה אתם לתנות ממנו אין סופי באיכות הטובה ביותר ובמחירים אטרקטיביים

הטבה מיוחדת לקוראי הידברות

לרשותכם 5 סטופים:
ירושלים - פייר קווי 28 תחילת חל אביב - קיבוץ גולת 51
כנרת - תנת פתח תקוה 6 - גולת כנת מנחם - פתח תקוה 5
חיפה - ראשון לציון - ילי - נתיב 11 מתחם GSS קמת קרקט

*5741 | cassias.co.il

סליחה באיחור של 33 שנים

שתי שיחות טלפון מפתיעות שקיבלתי באותו יום, גרמו לי להבין שהגיע הזמן לסגור מעגל חשוב

אבל מה הסיבה המוצדקת שלי להתעמרות בילד בן-10, 11, שכל חטאו היה שפשוט זיהיתי בו חולשה מסוימת (וכמובן דמיונית. החולשה האמיתית היתה שלי)? לקח לי כמה ימים לאתר את מספר הטלפון שלו, אבל בסוף זה קרה. השיחה התקיימה ביום שישי בבוקר, עם הרבה דפיקות לב ומבוכה-רבתי מצדי. הצגתי את עצמי, וכבר בהתחלה הבנתי שהשם שלי זכור - ולא לטובה. ביקשתי סליחה באופן הכי מפורש - בלי "אבל" ובלי הצדקות לטיפשות ולרוע שהיו בי. היה ניכר שקשה לו לסלוח באופן מוחלט, אבל הוא אמר שטוב לדעת שאנשים משתנים עם השנים. סיפרתי לו שגם אני חוויתי התעללות חברתית מתמשכת בכיתות ט'-ל', כולל קריאות גנאי מתחת לחלון ואפילו גרפטי לועג למטה בבלוק, ובסופו של דבר השיחה בת 4:30 הדקות הסתיימה בצורה די מהירה. הוא היה ענייני, היה ניכר שהוא עדיין מרגיש את הפגיעה, אבל התנהל באצילות נפש, ואמר שוב שהוא שמח לשמוע שלפחות השתנתה.

נותרתי עם הרבה שאלות ואבן עצומה על הלב: עד כמה ההצקות האכזריות שלי פגעו בו? עד כמה הוא סחב את זה לאורך שנים? עד כמה זה השפיע על מהלך חייו? רציתי להמשיך את השיחה, להזמין אותו לארוחה, לשמוע איפה הוא היום, אבל הוא איחל לי שבת שלום וסיים את השיחה. נותרתי עם תחושת חמיצות גדולה, ייסורי מצפון מעיקים ותחושה פיזית לא פשוטה שליוותה אותי כמה ימים. באמת שהייתי מעדיף להיות הנפגע מאשר הפוגע. ובכלל, זה אמנם הייתי אני - אבל היום זה כל כך לא אני. קצת כמו לשלם על חטא מגלוגל קודם. מצד אחד, זו באמת הנשמה שלי והגוף שלי שהיו שם. מצד שני, היום אני אדם שונה לחלוטין, ובכל זאת האחריות המלאה היא שלי. פשוט סיטואציה עצובה וכואבת.

לא ממש נעים לי לחשוף כאן פינה כזו לא נעימה מעבר, אבל אולי תהיה כאן תועלת לרבים: אם מי מהקוראים יחשוב לעצמו, ממי הוא צריך לבקש סליחה, ויעשה את זה - אז כבר תצא תועלת נוספת מהסיפור האישי שלי. כמעט לכל אחד יש סליחה או סליחות שהוא חייב לבקש. אל תחכו כל כך הרבה זמן כמו שאני חיכיתי (עד שהגיעו שתי התנצלויות ביום אחד - רמז עבה משמייים, שלא היה ניתן להתעלם ממנו). כבר היום או מחר תרדמו טלפון למישהו שפגעתם בו, שהייתם לא בסדר איתו, שאולי אפילו מירדתם את חייו. אמנם אי אפשר להחזיר את הגלגל לאחור, אבל גם סליחה היא המנימום שאפשר לעשות. תעשו את זה.

היה לפני 33 שנים, כשהייתי בכיתה ד' או ה' או שתיהן. שילוב של מידות רעות ושחצנות לא מובנת, גרמו לי להיטפל אל אחד הילדים בכיתה. אני לא ממש מבין מה עבר לי בראש הבוסרי, הלא מפותח, הלא מובן, אבל משום מה החלטתי שאותו ילד (שבדיעבד היה רגיש ומקסים) הוא דמות שלילית. מה עבר לי בראש? אין לי מושג. אין לי גם הסבר או תירוץ מניח את הדעת. הייתי פשוט פרא אדם קטן, ולא היתה לי הבנה בסיסית בעוול הנוראי שאני גורם לילד אחר, לנשמה אחרת.

הרבה שנים אני סוחב את הצער מהפגיעה הזו. ראיתי אותו במהלך השנים פה ושם בעיה, ורציתי לגשת ולבקש סליחה. אבל התביישתי, לא היה לי מספיק אומץ. ידעתי שזה הדבר הנכון לעשות, אבל פשוט חיכיתי להזדמנות מתאימה. חיכיתי יותר מדי.

ההחלטה לקום ולסגור מעגל נולדה בעקבות שתי בקשות סליחה לא צפויים. בעיצומה של המלחמה, בימים ההזויים שעוברים על כולנו, קיבלתי בוקר אחד הודעה ארוכה בווטסאפ מצד אדם יקר שלפני 5 שנים היה אמור למכור לי שטח לבנייה, אבל ביטל בסופו של דבר, בגלל שקיבל הצעה משתלמת ומהירה יותר. בזמן אמת השתדלתי מאוד לא להקפיד עליו, הבנתי שהקב"ה סובב את הכל לטובה, ואכן תוך שנה קנינו שטח אחר ובנינו דו-משפחתי מקסים עם שכנים נפלאים. את הבחור שביטל את העסקה ראיתי פה ושם, ובאמת שלא הקפדתי עליו, אבל אחרי כמה שנים - הוא החליט לפנות ולהתנצל באופן מרגש. מובן שאמרתיו לו שכבר סלחתי לגמרי, וגם הבנתי שהיו לו שיקולים לגיטימיים והכל בסדר.

עוד באותו ערב, בכביכול צירוף מקרים מפתיע, קיבלתי שיחת טלפון ממישהי שעבדתי איתה בעבר, ויחסי העבודה הסתיימו באקורדים צורמים מצדה. "התקשרתי כדי לבקש סליחה", אמרה באופן ישיר, והסבירה את הסיטואציה שחוותה באותה תקופה. מובן שאמרתיו שאני סולח, התנצלתי אם בעצמי פגעת, אבל האמת היא שהייתי די המום משתי בקשות סליחה שקיבלתי - לא באותו חודש, לא באותו שבוע אלא באותו יום ממש.

האם הקב"ה רוצה להעביר אלי מסר?

האם זה הזמן לבקשת הסליחה שאני רוצה לבקש כבר תקופה ארוכה, ולא מוצא את האומץ, האנרגיות ותעצומות הנפש?

הרי לאותם אנשים שפנו אלי כדי להתנצל, היו סיבות סבירות ומוצדקות באופן מסוים למה שעשו.

סיירת מזכי הרבים

אברהם אברגל, 35, פתח תקווה
מפיץ את עלון הידברות משנת תש"פ

למה הצטרפתי להפצה? לא היו לי ילדים במשך 8 שנים. הלכתי לרבי דוד, שאמר לי שאין יותר גדול מזכיו הרבים, ושמי שמזכה את הילדים של הקב"ה - הקב"ה מזכה את הילדים שלו. התחלתי להפיץ, ובה, באותה שנה זכינו לבן.

תגובה מיוחדת שקיבלתי: "כל הכבוד שאתה מפיץ, יש לך המון זכויות!"
החלום שלי: לזכות עוד את עם ישראל, ושביחד ננצח.

גם אתם חלק מסיירת מזכי הרבים של עלון הידברות? שלחו את הסיפור והתמונה שלכם אל ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL

לקפוץ על הספינה

אתרי שנים של שעבוד, זה קורה. בני ישראל יוצאים ממצרים. ים סוף נחצה לשניים, והם שרים את "שירת הים" בדרך לארץ ישראל. אבל לא כולם יצאו ממצרים. הכמינו מסבירים שרק החמישית מהם, עשרים אחוז בלבד, עלו. שמונים אחוז נותרו מאחור

מארץ ישראל! הספינה שלנו הגיעה לכאן בטעות, בעוד כמה שעות השמש תזרח וניאלץ לצאת מכאן, לפני שיעלה היום. הספינה מחכה לכם ליד החוף, יש לכם כמה שעות לעלות עליה ולצאת איתנו לדרך. מי רוצה לנצל את ההזדמנות? מי רוצה לעלות לארץ?"

היהודים התעוררו, יצאו החוצה בפיגמיות, דיברו עם שלמה, והבינו שלא מדובר באיש מוזר שהחליט להעיר את כל השכונה, אלא בשליח מארץ ישראל.

התוצאה הייתה מדהימה: בתוך כמה שעות התמלאה הספינה במשפחות שארוזו מהר את חפציהן ולא החמיצו את הרגע, לא פספסו את ההזדמנות, והחליטו לעלות לארץ.

נקודה למחשבה: האם בזמן אמת היינו אנחנו יוצאים ממצרים? אם היינו במקום היהודים במרוקו, האם היינו ממחרים לעלות על הספינה? סיפור יציאת מצרים מלמד אותנו להיות ערניים וקשובים להזדמנויות כאלה, שמפתיעות אותנו לפעמים.

לרכישת הספר "לגדול" של סיון רהב מאיר, הנכנס להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

שלמה בן-דהן היה פעיל עלייה. הוא עזר לאנשים לעלות לישראל ממדינות צפון אפריקה, בעיקר ממרוקו, בשנים שאחרי הקמת מדינת ישראל. אבל השלטון המרוקאי לא הרשה ליהודים לעזוב את המדינה, ולכן היה צריך לתכנן מבצעים חשאיים כדי להבריח אותם לישראל.

במשך זמן רב תכנן שלמה בן-דהן לפרטי פרטים מבצע עלייה גדול מאחת הערים במרוקו. הוא וחבריו היו אמורים להגיע באמצע הלילה עם ספינה אל החוף, שם יחכו להם יהודים רבים. הם יעלו לספינה מהר, בחשיכה, לפני שהשמש תזרח, ומשם ימשיכו לארץ ישראל.

שלמה וחבריו הפליגו למרוקו, אבל לא הצליחו לנווט נכון בלילה החשוך, וטעו בדרך. הם ירדו מהספינה אל החוף, וגילו שהם בעיר אחרת.

מה עושים? חוזרים אחורה? ממש לא. שלמה בירר איפה ה"מלאח" (כך כונתה במרוקו השכונה היהודית) בעיר שאליה הגיעו. באמצע הלילה, הוא וחבריו התחילו לדפוק על דלתות בתי היהודים.

"יהודים, יהודים, קומו!", הם קראו, "אנחנו שליחים

הובי הרובוט

איך נדע כיצד להתנהג?

היום אמציה ילמד את הובי מצוות נוספות שבזכותן אנו לומדים לכבד את ה'

"ואיך נזהה מי נביא ה'?" נביא לא צריך לעשות לנו נסים? למשל... לקרע לנו את הים?", תהה הובי הרובוט. "לא", השיב אמציה. "נביא ה' הוא נביא המנבא דברים טובים - והם מתגשמים, אבל אנחנו צריכים לדעת שאסור לנו לנסות את ה'בוא ולבקש ממנו שיעשה לנו נסים, כדי שנאמין בו. וזאת בדיוק מצוה נוספת, שהיא: לא לנסות את ה'".

ילדים יקרים, בעבר היו לעם ישראל נביאים שאמרו להם את רצון ה'. היום, כשאין לנו נביאים, אנחנו יכולים להתיעץ בכל שאלה עם הרבנים שלנו, ולשמע מהם מה ה' רוצה מאתנו.

מתוך אתר פני מלך. לסיפורים נוספים על אמציה הובי הרובוט היכנסו לאתר "עולם הילדים" - תוכן מסונן וחינוכי לילדים ממשפחות מתחזקות

אמציה: "אתה יודע, הובי, יש לעם ישראל מצוות "לא תעשה", שאוסרת לחלל ולבזות את בתי הכנסת, את ספרי הקדש ואת שמו של ה'". הובי הביט באמציה ושאל אותו בתמיחה: "ואיך נדע שה' צוה אותנו בכל המצוות האלו?". אמציה השיב: "בשביל זה יש לנו ספר, ה"שולחן ערוך", שבו כתוב לכל יהודי כיצד להתנהג". הובי המשיך להקשות: "וימה אם יש לי שאלות שהתשובות עליהן לא כתובות בשולחן ערוך?". אמציה חייך ואמר לו: "בדורות הקודמים היו לעם ישראל נביאים, ובכל דור ה' שלח להם נביא שתזק אותם ואמר להם כיצד לנהג. ליהודי יש מצוה חשובה, שהיא: להקשיב לנביא ה' ולהשמע לו, כי הנביא אומר לנו מה ה' רוצה מאתנו".

טריזייה

מי מהבאים לא כתב פירוש למשניות?

- א רבי עובדיה מברטנורא
- ב רש"י
- ג המהרש"א
- ד הרמב"ם

מי קרא לעיר בשם "חנוך"?

- א מתושלח
- ב למך, על שם סבו חנוך
- ג אדם הראשון
- ד קין, על שם בנו שנקרא חנוך

מי חיבר את הספר "שערי תשובה"?

- א הרמב"ן
- ב הרמב"ם
- ג רבנו יונה
- ד רבי עקיבא

מתי חל פורים קטן?

- א ב"ד באדר א'
- ב בכל חודש, ב"ד באדר ב'
- ג ביום שבו מתחשפים בגנים של שנה מעוברת
- ד

מי היתה מרים הנביאה?

- א הבת של דוד המלך
- ב הבת של שירה
- ג אמו של משה רבנו
- ד אחותו של משה רבנו

פתרון החידות מפרשת וארא:
א. שיבה, א. אל תזרוק בו אבן, ד. מיד, ד. הנחש בגן עדן, ג. אלקנה לחנה

שלחו אלינו למייל
TRIVIA@HTV.CO.IL

יחד עם כתובתכם

ומספר הטלפון שלכם,

וציינו בכותרת את שם הפרשה. בין הפותרים נכונה יוגרל הספר "מאורי האש - האחים הקדושים" מאת נתנאל ובת-אל אפשטיין מתנת הידברות שופס.

הזוכה בטריזייה מפרשת וישב: יהודה ישראל כהן

הילדים שלך יגידו תודה!

הספרים המושלמים לגיל הרך שיחברו את הילדים שלך לתפילה, ערכים, ולמידות טובות

חייגו: 073-222-1250
SHOPS.HIDABROOT.ORG
או חפשו הידברות שופס

מודה אני לפינר!

סידורי הראשון

לצדדים ראשונים בעולם התפילה, סידור צבעוני ועשוי מסול נעים למגע

ראשית המצוות

סידור הכרת עם התפילות והברכות הנאמרות במהלך היום

סידור שבת

תפילות לשבת בליווי ציורים מרהיבי עין. דפי קרטון קשית.

סידור לנגעת ולדעת

קטעי תפילה לגיל הרך עם ציורים ופרווה לתחושות נעימות למישוש ולנגע.

אבי אבנר
המספר

פרשת בשלה

מה
הפרשה?

ילדה בבור

לא יכול להיות, שבמזוה שאדם עושה - תנזק בתו

יציאת מצרים. בני ישראל יוצאים ממצרים ולוקחים איתם את ארונו של יוסף. קריעת ים סוף. כשבני ישראל מגיעים לים סוף, הם מגלים שהמצרים רודפים אחריהם, ונבהלים. אך במצוות ה', משה מטה את ידו על הים, והים נקרע לשניים. בני ישראל חוצים את ים סוף כמו ביבשה, וכשהמצרים מגיעים אחריהם - הים נסגר שוב, והם טובעים. שירת הים. בני ישראל מתפעמים מהנס שנעשה להם, ואומרים שירה יהודיה לבורא עולם. מי מרה. בני ישראל מגיעים למרה, שבה יש מעיין ובו מים מרים. ה' עושה להם נס, וכשמה רבנו משליך ענף מר למים - הם מתמתקים. במרה מקבלים ישראל גם את הלכות שבת. ירידת המן. הקב"ה ממטיר לעם ישראל מן המהמים בכל ימות השבוע, מלבד שבת. ביום שישי יורדת כמות כפולה. מלחמת עמלק. עמלק מגיע להילחם בישראל, אך בני ישראל נלחמים בהם ומנצחים אותם.

שותה מים ברגע. "איך יצאת?". "היה השף, פחדתי מאוד", אמרה הילדה. "בהתחלה פאבו לי הרגלים, אגל לאט לאט נעלם הקאב. ופתאום הגיע איש זקן מוביל קבש. הוא נתן לי יד, ומיד מצאתי את עצמי מחוץ לבור!". שאלו אחר כך את רבי חנינא: "איך ידעת שהילדה תצא? אתה נביא?". "לא נביא אני, ולא בן נביא", ענה רבי חנינא, "אגל ידעתי שלא יכול להיות שבמזוה שעושה האב, חפירת בורות מים לעולי הרגל, תנזק בתו. היא היתה חייבת להציל, ועל בן התפללתי בשבילה עד שנענית". גדע גם אנטונו, שככל שנתפלל ונבקש מה', כך הישועה תגיע ותתגשם.

מתוך אתר אמיתי המספר. לסיפורים נוספים של אמיתי המספר היכנסו לאתר "עולם הילדים" - תוכן מסונן וחינוכי לילדים ממשפחות מתחזקות

בכון שאתם יודעים להזהר? אם רואים מקום מסכן - מתרחקים! אבל לעתים, בכל זאת קורה, שנכנסנו בלי שידענו לספנה. זה מה שקרה לבת של חופר השיחין. מה? אתם שואלים מה זה שיחין? אלו בורות של מים, ומי שחפר אותם הוא רבי נחוניא. לא לעצמו חפר בורות, אלא בשביל מי שעולה לרגל, שיהיו לו מים, בדרך לירושלים! אך יום אחד, בתו באה אתו לעבודה. הביאה לו את המעדר, מלאה את הדלי בחל, נתנה לו כד עם מים, ואחר כך - הלכה לטיל קצת מסביב. הנוף הקסום של הרי ירושלים מלא אותה ברגע, והיא התהלכה כשהיא מביטה אל האפק. היא לא שמה לב שפמש לפניה יש - בור!

"נפלת! הצילו!". "תעזרו לי! תצילו את הבת שלי!", קרא נחוניא לפועלים מסביב. אך הם לא הצליחו. "צריך ישועה משמים, צריך צדיק שיגזור כאן. גלף לבקש מרבי חנינא בן דוסא שיתפלל!". רצו אנשים לירושלים, וספרו לרבי חנינא מה קרה בבור. רבי חנינא פתח מיד בתפלה חרישית לה'. בעבר שעה אמר רבי חנינא לאנשים: "היא בסדר. עדין בתוך הבור", והמשיך בתפלתו. עברה עוד שעה, ורבי חנינא אמר: "היא בריאה. שלום לה, אך עדין בתוך הבור". המשיך רבי חנינא להתפלל, ואחרי השעה השלישית הרים את ראשו, חיד ואמר: "ברוך ה', שומע תפלה! הילדה יצאה מהבור!". התפעלו האנשים מאוד, ורצו מהר אל הרי ירושלים. הגיעו אל נחוניא, והנה בתו יושבת אתו,

הפקה - משלנו ציור

איור וכתובה: יוספי יוסף

הילד, אסור לדג פה! אתם תמשיך אני אתן לך קנס!

אוף! למה יש פקחים בכלל? היה יותר טוב כל אחד היה אחראי לעצמו בלי פקחים!

אהההה!!!

ווייש

התשוב את האופנים שלי!

האופנים שלי? זה האופנים שלי!

"הי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעו"

החוק ואלו שאחראים לאכוף אותו חשובים לנו כדי שנוכל לנהל חיים תקינים, גם אם זה לא נוח ולפעמים אפילו מציק.

(אבות, ג', ב')

פיי... איזה נס...

שלום לך אדוני, אתה עוזרו!

הרגע החלקתי פה על בנה... יש מצב שאתם מסיפים עוד כמה פקחים שיסתובבו פה?

מזאן 10
ההדלים

זוהרה שרביט

הנזק של חומציות יתר

איך מאזנים את החומציות והבסיסיות בדם?

אחרי העיכול, לכל מזון יש השפעה, חומצית או בסיסית.

איזון חומציות ובסיסיות תקין בגוף חשוב לתפקודים רבים. לגוף ישנם מנגנוני הגנה שתפקידם לשמור על האיזון, אך כאשר התזונה מורכבת בעיקר ממוצרים יוצרי חומצה, הגוף לא יכול לעמוד בקצב. זה מצב שקורה לנו בגלל שהתזונה שלנו השתנתה לאורך השנים. המעבר לתזונה מתועשת הביא לעליה ברמת החומציות בגוף - בגלל תרופות, חומרי הדברה, מטוגנים, מזון מעובד, קפה, סוכר לבן, תחליפי סוכר, מזון משומה, שומן מוקשה, משקאות אנרגיה ומשקאות קלים.

חומציות יתר מקטינה את היכולת של הגוף לספוג מינרלים וויטמינים, ומפחיתה את ייצור האנרגיה בתאים. יכולת התיקון של התאים שניזוקו קטנה, וכך גם היכולת של הגוף להפטר ממתכות כבדות ומרעלים. גם החיידקים הטובים במעי ואנזימים חשובים לא מצליחים לתפקד כראוי כאשר הדם חומצי, וזה פוגע בתהליך העיכול ובפניו הפסולת. החומציות גורמת לגוף להיות חשוף יותר לחולי, מכבידה ויוצרת עייפות וחוסר רצון להתקדם, במישור הפיזי וגם המנטלי.

כאשר נוצרת בגוף חומציות יתר, הגוף מנסה להיות בסיסי. הוא מעביר לדם מינרלים בסיסיים, סותרי חומצה, כמו סידן מהעצמות והשיניים - דם חומצי גורם לבריחת סידן ולעששת.

כדי לשפר ולהגיע לאיזון נכון, צריך לצרוך יותר מזונות בסיסיים. ככל שהתזונה קרובה יותר לצורה הטבעית שלה, היא בסיסית יותר.

לפירות טריים (פרט לשזיפים), כאשר הם בבשלות הטובה שלהם, יש תגובה בסיסית. מפירות שהם בוסר נקבל תגובה חומצית. קטניות מכל הסוגים הן חשובות. בעיקר קטניות מונבטות, אך אפילו השריה במים תספיק כדי להפוך אותן לבסיסיות יותר. חלבונים מהחי יוצרים עודף חומצה. חשוב לשלב אותם עם ירקות, בעיקר עלים ירוקים, כדי לאפשר איזון. נשימות, הרפיות ופעילות גופנית יעזרו לגוף להוריד חומציות.

להזמנת חוגי בית בהשתתפות הגב' זוהרה שרביט (ללא עלות), חייגי 073-2221290

תחרישון".

קבוצה רביעית אמרה: **נחזור למצרים! אמר ה': "לא תוסיפון לראותם עוד עד עולם"**.

ובכן, ארבע קבוצות, כל קבוצה חושבת שמדרך הפעולה הבלעדית שלה תבוא הגאולה, והיא הכי צודקת. ומה קורה בסוף?

הגאולה באה ממקום בלתי

צפוי. וזה מדהים - מי מהם חשב שהים ייבקע? מי מהם דמיין שנים עשר שבילים בתוך המים, עם פירות וציפורים, ומים שהם חומה מימין ומשמאל? אף אחד! כי ישועה תמיד באה ממקום בלתי צפוי.

כמה פעמים את נותנת להשם יתברך הגדול הגיבור והנורא רעיונות? זה מגוחך, אחותי! יושב בשמיים ישחק... נו, באמת, אני הקטנטנה, שהמוח שלי בקושי כמה אינצ'ים, מציעה רעיונות לבורא כל העולמות, האחד היחיד והמייוחד!?

בואי נזרוק את זה, נשליך את כל הרעיונות והדמיונות, וניתן להשם יתברך לנהל אותנו. נרפה ונדע את ישועת השם, נשחרר, נעצום את העיניים וניתן לו להוביל אותנו לקריעת ים סוף הפרטית שלנו - בדרך שהוא יחליט והוא יבחר.

זו שבת שירה - לשיר ולהאמין.

קומי מוקדם בבוקר בשבת הזו, התפללי בכוונה ואמרי שירת הים בשמחה ובאמונה, וממש דמייני איך הים נבקע ואת עוברת בתוכו.

טוב לשיר השבת (ובכל שבת), להכין אוכל טוב, לפזר לציפורים פירורי לחם (מערב שבת), ובעיקר לנקות את הלב ולפתוח ידיים לשפע הגדול שיוּרד. שבת שירה שלום.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה ורבניות נוספות לחוגי בית בכל רחבי הארץ. ללא תשלום 073-222-1290

בואי נפסיק לתת לה' יתברך רעיונות, וניתן לו לנהל אותנו

מאיפה תבוא הגאולה?

השבת הזו היא שבת בשלח, והיא מופלאה ומסוגלת לישועות.

ראשית, היא מנקה אותך. כמובן, אם תרצי... כתוב: **"ויסע משה"**, אומר המדרש: הסיען מעוונותיהם. אם תרצי, יש כוח לשבת הזו להסיע אותך מכל החטאים והעוונות שלך. בשבת שירה יש כוח להשתנות מן הקצה אל הקצה, להפוך להיות אישה חדשה, שמחה יותר, טהורה יותר.

רבי שמשון מאוסטרופולי ז"ל ע"כ כתב כי **כשאדם מזכיר את הניסים של יציאת מצרים - בדיבור הזה הוא מגרש אויבים מעליו, מבטל מעליו גזירות קשות ורעות ומכניע את כל כוחות הטומאה, ומתגברים אצלו רוחות הטהרה...** מדהים!

כותב החוזה מלובלין זצ"ל, שפעמיים בשנה מתעורר הנס של קריעת ים סוף, והוא מתעורר עם כל הברכה שטמונה בו - זיווגים, פרנסה, בריאות... איך את זוכה לכל זה?

יש מדרש מהמם שמספר שכאשר עם ישראל עמדו על הים, הם נחלקו לארבע קבוצות (ככה זה בעם ישראל). קבוצה ראשונה אמרה: **בואו נקפוץ למים!** אמר ה': **"התייצבו וראו את ישועת ה'."**

קבוצה שנייה אמרה: **בואו נילחם במצרים!** אמר ה': **"ה' יילחם לכם."**

קבוצה שלישית אמרה: **בואו נצעק!** אמר ה': **"ואתם**

פינת המומחית

שלום, אמא!

הילדה אוהבת את הגן, ובכל זאת קשה לה להיפרד

ואת הגננת, וטוב להם שם.

דבר ראשון, חשוב שהילדה תראה שאמא רגועה, ושאיף על פי שלילדה קשה, אמא מכניסה אותה לגן בביטחון.

בנוסף, חשוב לדבר עם הילדה על הקושי. ניתן לומר: "אני רואה שקשה לך להיכנס לגן, אף על פי שאת אוהבת את הגן ואת הגננת, ושיש לך גם חברות בגן. אמא צריכה ללכת, אבל אני יודעת שטוב לך בגן ואני סומכת על הגננת שלך. איך תרצי שניפרד - עם חיבוק או עם נשיקה? או שאני אתן לך משהו ביד (למשל ממתק קטן)? ואז להיפרד בצורה שהיא בחרה, לומר "שלום" וללכת בביטחון. (חדה אזולאי, עו"ט ומטפלת בשילוב CBT)

אני אם לשלושה ילדים. הגדולה בת ה-5 ב"ה אוהבת את הגן, ובפרט את הגננת,

אבל בכל בוקר כשאני מביאה אותה לגן - היא נצמדת אלי, מחזיקה אותי ולא רוצה להיכנס (בלי

דמעות ובכיות, יותר בקטע של

בושה), כאילו זה יומה הראשון

בגן. הגננת אומרת לי שדקה

לאחר כניסתה היא כבר מתנהגת

ומשחקת כרגיל. דיברנו איתה וגם

ניסינו עם פרסים, ולא עזר, מה

ניתן לעשות בנידון?

הקושי של הבת שלך הוא קושי

בפרידות ומעברים. קושי זה מגיע בגיל הגן, ויכול להימשך עד כיתה א' ואפילו קצת יותר. כשמדובר בקושי בפרידה, הילדים בדרך כלל אוהבים את הגן

אמ"א: סיוע לנשים הרות במצוקה

073-222-1333 • 052-955-1591

kalina@htv.co.il

כל מכשול הוא מדליה

**מחלקת אמ"א
מנצחת איתך
ועם התינוק שלך**

אמא יחד ננצח!

זה לא פספוס. זו גבורה

"אם לא טוב לי לחשוב כך- אני חייבת לשנות את הפרשנות שלי על המציאות"

"הרי הפרטיזנים שיצאו מהגטו בשואה, לא חיכו לפגוש ביערות זר פרחים נישא מולם על זה שהם הצליחו לצאת משם... הם אמרו לעצמם - אנחנו יוצאים ויהי מה, מקסימום נצליח, ואם לא, לפחות נדע שניסינו, שלא היינו פאסיביים. המחשבה הזאת מעודדת אותי, ועם זה אני חיה".

כמה כוחות נפש יש לאישה אחת להשפיע בעולם. כמה הקול שלה צריך להישמע למרחוק. כשאמרתי לה שה' שם אותה בתפקיד, היא אמרה: "נכון, גם אני מרגישה את זה", ושיתפה אותי שהגיע מישהו מוכר מאוד לנחם, ואמר לה: המילים שלך חיזקו אותי. אבל

גם עכשיו את חייבת להמשיך לחזק... רק לך אני מקשיב, בבקשה אל תפסיקי". ואז היא הבינה, שאמנם היא לא בחרה, אלא נבחרה, להשמיע פה קול שפוי, אמיתי, כן, מחזק, מרומם, מעודד. העם רוצה את האחדות, רוצה את הביחד. אנחנו כבר יודעים שרק ביחד ננצח, ובעיקר - בעוונה ננצח.

דווקא בזמנים שלנו, כשכל כך רוצים להתחבר לערוצי התקשורת ולדעת מה בדיוק היה ואיך וכמה, ופרשנויות שונות, ולצרוך עוד ידע ועל הדרך עוד מכאוב - רגע אחד לשמוע את הגישה הבריאה הזו. להיות בהשתקה ולהקשיב מה נכון לך בכל התקופה הזאת. זה חידוד המציאות הנכונה.

יצא. שהוא עשה מעשה - מבחינתי אני בטוחה שברגע האחרון שלו בחיים הוא הרגיש שהוא עושה את הדבר הנכון ביותר. והוא בטוח היה גאה בעצמו. זה מה שחשוב לי".

כשהגעתי לשבעה, להעניק לאיריס חיבוק אדיר וגדול על מה שהיא עוברת - היא הפתיעה אותי בחשיבה הלא רגילה שלה.

דמיינתי שאפגוש אישה עצובה, ממורמרת, אולי כועסת. אבל לא! פגשתי קרן אור, ואת קרן האור הזו צריך להעביר הלאה. לכן היה חשוב לי להקדיש את כל הטור הנוכחי - עבורה. עבור אמא שתהליך החשיבה שלה מרים אותה גבוה מכל אנחות העולם.

"לפחות הוא קם, עשה מעשה, היה אקטיביסט. עצם הידיעה שבמשך 70 יום הוא הצליח לחיות בשבי, ועמד על הרגליים, זה מה שמעודד אותי. "אף אחד לא הכין אותי לתסריט הזה. דמיינתי המון תסריטים בראש, אבל ככה שייהרג!"

"הרבה אמרו את המילה 'פספוס'. הוא היה צעד לפני החופש. אבל המילה הזו, שכולם חזרו עליה, לא עשתה לי טוב... לא יכולתי להתמודד איתה. מה, כל מה שהוא עבר, ובסוף - זה הסוף שלו? למות כשהוא כמעט מריח את החופש?! הבנתי שהסיפור שהתקשרת מספרת, לא יכול להיות הסיפור שלי. אם לא טוב לי לחשוב כך - אני חייבת לשנות את הפרשנות שלי על המציאות,

לספר אותה אחרת בשבילי, בשביל שאוכל לחיות בטוב מול המצב הנוכחי. וברגע ששיניתי את הסיפור, הבנתי".

כך מספרת אמא של יותם חיים, אחד משלושת החטופים שברחו מהשבי, ונורו בטעות על ידי כוחותינו. "עצם זה שהוא קם ועשה מעשה, לא נשאר באותו מקום - זו מבחינתי גבורה! לא התוצאה הסופית. היא לא תכתוב לי מה להרגיש. זה מה שהיה צריך להיות, ומה זה משנה אם זה התרחש על ידי כוחותינו או כוחותיהם? עצם זה שהוא פעל, שהוא

חני ליפשיץ

גלויה מקטנדו

היו ישירות וחותרות לאמת. מזל שלא חיכינו שלושה שבועות לסדנא הבאה, כי שבועיים אחר כך שירן היתה מוכרחה לחזור לארץ. היה לה איזשהו עניין משפחתי. בקושי הספקנו להיפרד.

15 שנים עברו מאז, ושירן הגיעה אלינו שוב לקטמנדו השבוע. הפעם עם בעל ושני ילדים מתוקים, בני חמש ושנתיים. "זוכרת אותי?", היא שאלה. מבטיחה לכם שזכרתי.

הדבר הראשון שהיא הזכירה לי היה סמינר היהדות, ואיך היא הצטרפה ברגע האחרון. היא סיפרה לחזקי ולי כמה שזה השפיע עליה, מה שלמדה שם, על הכל בחיים. "פשוט הבנתי שיותר לא אוכל לחיות כמו פעם. הבנתי שלהיות יהודי - זה אומר שיש לך תפקיד בעולם!".

היא חזרה לארץ והמשיכה לפתוח ספרים וללמוד עוד. קיבלה על עצמה לשמור מצוות מסוימות. בבית שהיא הקימה יש קידוש, תפילה ונרות שבת, הילדים זוכים לשמוע סיפורי תורה. יש חיבור ברור למסורת ישראל.

התבוננתי בילדים שלה וחשבתי על זה שעוד יכולנו להתניע את האוטובוס ולנסוע בלעדיה, וחייכתי לעצמי. כי המפגש המחדש בינינו חימם לי את הלב. מן סיפור קטן כזה שאין בו זיקוקים אבל המתיק לי את היום. ממש.

סיפור קטן, בלי זיקוקים

"כל יום בשבילי הוא מסע של חיפוש, והרגליים שלי כבר כואבות"

על עצמה כלום. אין לה מושג למה היא הגיעה לנפאל, אבל שלשום היא עלתה על האוטובוס שנשא אותה לקטמנדו. לא תכננה בכלל להיכנס לבית חב"ד, אבל נהג נכנסה, ויש בה קול שקרא לה לעלות אל האוטובוס יחד איתנו. היא לא מבינה בכלל למה.

נראה לי שהיא הבינה עוד באותו הלילה. ישבנו חזקי אני ועוד עשרים וחמישה חברים סביב המדורה, ודיברנו יהדות. שירן שאלה הכי הרבה שאלות. הן

אני זוכרת שהאוטובוס כבר חיכה בחוץ כששירן נכנסה עם התרמיל דרך השער. "לאן זה?", היא שאלה, ואני סיפרתי לה במהירות שאנחנו יוצאים לכמה ימים של סמינר יהדות בהרים, ותיכף נחזור. ואם היא צריכה משהו - ישנו מנדי, הבחור, שנשאר בבית חב"ד.

"אז אני רוצה לבוא איתכם!", היא אמרה והפתיעה אותי.

רק הרגע הגיעה. הקבוצה כבר סגורה. כולם מחכים באוטובוס...

הסברתי לה שהקבוצה כבר התגבשה, בכלל לא בטוח שנשארו חדרים במלון, ובכלל, עוד שלושה שבועות תהיה עוד סדנא כזו. "שלושה שבועות זה הרבה בשבילי", היא ענתה לי. "כל יום בשבילי הוא מסע של חיפוש, והרגליים שלי כבר כואבות".

היא אמרה את זה והסתכלה עלי. העיניים שלה אמרו לי שהיא מוכרחה לבוא. עכשיו.

תוך רגע היא כבר היתה חלק מאיתנו. סיפרה איך הסתובבה לה בהודו, מחפשת את הזהות שלה בין הסמטאות. מה לא עשתה בשביל זה? התארחת בבתיים של מקומיים, עברה קורס בודהיזם ואחריו מדיטציות ועוד קצת יוגה, אבל לא מרגישה שלמדה

כשאת איתו את נעקרת מהעם שלך איך תבחרי בחיות פרא? איך? הרבה חשבו שהם אחרת וטעו בחייהן

לדיווח וסיוע 052-955-1591 חייגי עכשיו

הוא חוגג על דם עמך ואת עדין בוחרת בו?!

החטופים שעדיין בשבי, החיילים שבלחימה, והפצועים
כולם עדיין זקוקים לתפילות שלכן!

נשות ישראל מרעידות את השמיים!

**הזמינו ערב התחזקות
והפרשת חלה מרגשת ועוצמתית
עם אחת מרבניות הידברות**

מתגייסות למען הצלחת עם ישראל!

להזמנת חוג בית ללא עלות: **073.222.1290**

מיל **1000** עמדות תפילין
× **302** ימים בשנה בהם מניחים תפילין
× **כ-10** יהודים מניחים בכל עמדה

הנחות תפילין בשנה בזכותכם!

מחלקת "וקשרתם" השליחים שלכם להצבת עמדות תפילין ברחבי הארץ יחד אתכם נמשיך לכבוש את היעד הבא!
הצטרפו להקמת 1,000 עמדות התפילין הבאות ובכך לקדש שם שמיים ולזכות את הרבים

לשותפות בפעילות או לרכישת עמדה לשמירה על עמ"י להצלחת החיילים

חייגו: 073-3333-343

העמדה כוללת תפילין, טלית וסידור

זה לא סיפור לקנות מגילה!

**מגילות אסתר בכתב מרהיב על קלף
מהודר עם בית מגילה מפואר!**

להעניק לחתן, לבעל, לאבא, למישהו מיוחד...
וגם לעצמך

כל שנה אתה מבטיח
לעצמך מגילה מהודרת?

השנה אתה מקיים!

זריזין מקדימין! הזמינו עכשיו

ותהנו מפורים למהדרין

073.222.1250

כפשו הידברות שופס

shops.hidabroot.org

פריסת
תשלומים
נוחה!

נכתבות
ע"י סופרים
מומחים ויר"ש

הגהה כפולה,
ידינית וממוחשבת

בדיקת כשרות
ברמה גבוהה

לעילוי נשמה / פונגדה בן טורי / עליזה בת שרה כהן / מריקה מרים לוי בת
יעקב ושרה / שילת לאה בת עליזה בן הרוש / יעל בת זלפה / נסים שלום בן מרים
/ רחל בת מסעוד / שאול בן גרציה / דודי דליה בת רחל / יוסף בן גרציה
רפואה שלמה וכל הישועות / חנה מאירה בת סעדה / משה ואריאלה
מלכה בן חסיבה

**העלון
מוקדש**

להקדשת העלון

חייגו **073-222-1388**

שלוחה **3**